

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 31344-10-19 המועצה הישראלית לצרכנות נ' איקיוטק דיגיטל וויז'ן בע"מ ואח'
 ת"צ 29489-07-14

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט עוז ניר נאוי

מבקשת המועצה הישראלית לצרכנות
 ע"י ב"כ עוה"ד בך, לדרמן ושות', משרד עו"ד ונוטריון

נגד

משיבים

1. איקיוטק דיגיטל וויז'ן בע"מ
2. אי.קיו. טק שירותי תוכן בתשלום בע"מ
3. גרין דיזיין מארקט בע"מ
4. כ.ל.י תקשורת וניהול ישראל בע"מ
5. ספינגו בע"מ
6. במרום הפקות 2004 בע"מ
7. במרום איקיוטק אודישנים בע"מ
8. בן אופק

המשיבים 1, 3, 5, 6, 8 ע"י ב"כ עוה"ד לירון פרמינגר
 המשיבות 2, 4, 7 ע"י ב"כ יסידור שורצמן
 9. פלאפון תקשורת בע"מ ח.פ. 511076572
 ע"י ב"כ עוה"ד ברקמן ושות'
 10. סלקום ישראל בע"מ
 ע"י ב"כ עוה"ד ארנון, תדמור-לוי ושות'
 11. חברת פרטנר תקשורת בע"מ
 ע"י ב"כ עוה"ד עמר, רייטר, ז'אן, שוכטוביץ ושות'
 12. הוט מובייל בע"מ
 ע"י ב"כ עוה"ד מ. פירון ושות', עורכי דין

חקיקה שאזכרה:

חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006: סע' 3, 4, 8(א), 18, 18(ג), 18(ד), 19, 19(א), 19(ב), 19(ג), 19(ג2), 20(ג), 22, 23, 27א', 1

חוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981: סע' 2, 13ב, 13ג, 14ב, 14ג

פקודת הנויקין [נוסח חדש]: סע' 35, 56, 63

חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981

חוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984: סעי' 79א

מיני-רציו:

* התקבלה בקשה לאישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית שעניינה קמפיין גביה שניהלה קבוצת איקיוטק נגד לקוחותיהם של חברות סלולר בקשר עם חובות נטענים (ומוכחים) בגין שירותי תוכן; נקבע, כי לאחר שקילת השיקולים המפורטים בסעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות, לרבות הסיכונים והסיכויים שבהמשך גיהול התובענה הייצוגית, בראי חלוף הזמן והיעדר ראיות, אל מול יתרונותיו וחסרונותיו של הסדר הפשרה, המסקנה היא ההסדר הינו ראוי והוגן.

* דיון אזרחי – תובענה ייצוגית – הסדר פשרה

* דיון אזרחי – תובענה ייצוגית – אישור הסדר פשרה

* דיון אזרחי – תובענה ייצוגית – התנגדות להסדר פשרה

* דיון אזרחי – תובענה ייצוגית – פיצוי לציבור

* דיון אזרחי – תובענה ייצוגית – גמול לתובע מייצג ושכר טרחה לפרקליטו

* דיון אזרחי – תובענה ייצוגית – שכר טרחה של בא-כוח מייצג

בקשה משותפת לאישור הסדר פשרה בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006, שהגישו המבקשת, המועצה הישראלית לצרכנות, והמשיבות, חברות מקבוצת איקיוטק (המשיבות 1-7), בעל השליטה בהן (המשיב 8), וחברות הסלולר (המשיבות 9-12). לטענת המועצה, התובענה והבקשה לאשרה כייצוגית הוגשה בעיצומו של קמפיין גביה שניהלה קבוצת איקיוטק החל משנת 2013 בקשר עם חובות נטענים (ומוכחים על ידי המבקשת) בגין שירותי תוכן. הבקשה לאישור הוגשה לאחר שהצטברו במועצה אלפי של לקוחות חברות הסלולר, בעניין דרישות חיוב שנתקבלו אצלם מחברות בקבוצת איקיוטק, בגין צריכת שירותי תוכן (באמצעות מכשירי הסלולר), אשר על פי הנטען, הלקוחות כלל לא הסכימו לקבל או לשלם עבורם, ולא שולמו באמצעות חברות הסלולר. נטען, כי חברות איקיוטק הציגו עצמן כ"ספקיות מורשות" של חברות הסלולר ה"מפוקחות" על ידיהן, ואימו שמי שלא ישלם את הסכומים הנדרשים לאלתר, ייגרר לתביעות משפטיות ולהליכי הוצאה לפועל – כאשר חלק מהלקוחות נאלצו לשלם את החוב הנטען על אף שלא היו חייבים דבר לאיקיוטק; נגד חלק אחר מהפונים ננקטו הליכים משפטיים שגרמו להם עוגמת נפש; ובמקרים רבים בהם בחרו לקוחות להתמודד מול איקיוטק, זו נהגה להימנע מבירור ההליך בהגיעו לשלב הבירור, תוך שניתנו נגדה פסקי דין שדחו תביעותיה בהיעדר התייצבות. המועצה טענה, כי תובענה זו הוגשה הן במטרה למגר את התופעה ולעצרה, והן במטרה להשיב לחברי הקבוצה את הנזקים הממוניים והבלתי ממוניים שנגרמו להם בשל הפרשה. לגבי חברות הסלולר טענה המבקשת, כי התנהלותן בתחום שירותי התוכן בתקופה שקדמה לרפורמה הרגולטורית שבוצעה בתחום זה בשנת 2011, לרבות בקשר עם פעילות קבוצת איקיוטק, היא זו שאפשרה את יצירת "עסקת היסוד" ואת הקשר הראשוני בין לקוחות חברות הסלולר לבין החברות מקבוצת איקיוטק. עוד נטען כי לאחר שנשלחו מכתבי הגביה, החל משנת 2013 ואילך, לא נקטו חברות הסלולר בצעד כלשהו כדי להפסיק ולמנוע מצגים אלה, והן לא סייעו ללקוחות שפנו אליהן לשם קבלת עזרה מול איקיוטק ולא פנו אליה על מנת שתחדל מלהציג עצמה כספק מורשה המפוקח על ידיהן. מנגד, חלק ממשיבי קבוצת איקיוטק טענו, כי מהלכי הגביה נעשו בגין שירותים שסופקו, משיבים נוספים מהקבוצה וכן חברות הסלולר טענו להיעדר יריבות. לאחר הליכים ממושכים, ובעקבות הצעת מתווה פשרה על-ידי בית המשפט, הגיעו הצדדים להסכם פשרה. הוסכם כי יינתן צו מניעה קבוע האוסר על מי מבין המשיבות 1-7 ועל המשיב 8, וכן על כל מי מטעמם,

לדרוש מחברי הקבוצות תשלומי של חוב ו/או התחייבות הנוגע לתקופה שבין שנת 2005 ועד למועד פסק הדין. עוד הוסכם, כי ישולם פיצוי כספי בשווי מצטבר של 1,350,000 ₪ (בהתאם לחלוקה בין המשיבים) לחברי הקבוצה – הכוללת כל אדם, אשר מי משיבות איקיוטק טענו כי חייב להן כסף בגין שירותי תוכן, מבלי שהיה בידיהן הוכחה כדין לגמירות דעתו ולהסכמתו לקבלת השירות ולתשלום בגינו; בתוך הקבוצה הוגדרה תת-קבוצה, הכוללת כל אדם אשר שילם תשלום לאחר שקיבל התראה ו/או שהוגשה נגדו תביעה. כן נקבע, כי יתרת הכספים – אם תישאר – תועבר לקרן לניהול ולחלוקת כספים הנפסקים כסעד שהוקמה מכוח סעיף 27'א לחוק תובענות ייצוגיות, והם ייועדו לתרומה לארגונים ולפעילויות שנועדו לסייע בהגנה על צרכנים. עם זאת הצדדים לא הגיעו להסכמה בנושא גובה הגמול ושכר הטרחה. היועצת המשפטית לממשלה הגישה התנגדות להסדר הפשרה וטענה, בין היתר, כי סכום הפיצוי המוצע בהסדר נקבע ללא פירוט; הפיצוי מוגדר באופן אחיד לכלל חברי הקבוצה, על אף שניזוקו במידה שונה; ההסדר פוגע בתכלית מתן סעד הולם לחברי הקבוצה, מכיוון שהוסכם בו כי כספי הפיצוי יחולקו תחילה בין חברי הקבוצה העיקרית ורק לאחר חלוקת הפיצוי באופן מקסימלי, היתרה תחולק בין חברי תת הקבוצה (ככל שתיוותר); והמנגנון לאיתור חברי הקבוצה חסר.

בית המשפט קיבל את הבקשה, אישר את הסדר הפשרה, ופסק כדלקמן:

בבסיס המתווה שהוצע על-ידי בית המשפט ואומץ על-ידי הצדדים עמדו התלונות שהוגשו; דרישת הפיצוי בגין עוגמת הנפש וכן הצורך בפיצוי חברי הקבוצה ששילמו את דרישות התשלום שנשלחו אליהם ללא הצדקה. סכום הפיצוי שגובש לקח בחשבון גם פיצוי מסוים בגין עוגמת הנפש, ותוך התחשבות בטענות המשיבות כי אין הכרח כי עצם קבלת מכתב התראה בלבד, תצדיק פיצוי בגין כאמור. כמו כן נלקחו בחשבון את הסכומים שנטען כי קבוצת איקיוטק גבתה מהמשלמים, כ־2,000,000 ₪. עוד בבסיס ההסדר העובדה כי בשל חלוף הזמן לא קיימים נתונים מעבר לתלונות הנזכרות בבקשת האישור, כשלחלקן אף לא צורפה כל אסמכתה ואף לא מכתב התראה. בנסיבות אלה, כאשר הוסכם על צו המניעה כאמור וביטול כל הליך מכל סוג שהוא לרבות הליכי הוצאה לפועל כנגד מי מחברי הקבוצה, הגעה להסדר כאמור היא הדרך הראויה וההוגנת לסיום הפרשה חרף ההתנגדויות שהוגשו.

הוראות סעיף 19(א) לחוק תובענות ייצוגיות מורות כי בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא אם מצא כי "ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בענינם של חברי הקבוצה", וכאשר הבקשה לאישור הסדר פשרה מוגשת לפני שאושרה התובענה הייצוגית, כמו במקרה דנן, גם כי התובענה עומדת לכאורה בתנאים לאישור תובענה ייצוגית הקבועים בסעיפים 3, 4 ו־8(א) וכי "סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין". הוראות סעיף 19(ג) לחוק קובעות כי החלטת בית המשפט אם לאשר הסדר פשרה או לדחותה תהיה מנומקת, ותכלול בין השאר את הגדרת הקבוצה, עליות התובענה ועיקרי הסדר הפשרה. בית המשפט העליון עמד על חשיבות בחינתם של הסדרי פשרה על פי המנגנונים הדווקניים שהוגדרו בחוק תובענות ייצוגיות, בשים לב לחשש מפני "בעיית הנציג", החשש מפני סחיטה במסגרת תביעות סרק הפוגעות באינטרס הציבורי, ומנגד, היתרונות הטמונים בעידוד הסדרי פשרה בהליכים ייצוגיים אשר אינם הליכי סרק. הוראות סעיף 19(ג)2 מונות את רשימת השיקולים אליהם חייב בית המשפט להתייחס בהחלטתו, והם הפער בין הסעד המוצע לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבלו; התנגדויות שהוגשו; השלב בו נמצא ההליך; ; הסיכונים והסיכויים שבניהול ההליך אל מול היתרונות והחסרונות של הסדר הפשרה; והעילות והסעדים שלגביהם מהווה ההחלטה לאשר את ההסדר מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה שעליהם חל ההסדר. עוד צוין בפסיקה, כי מקום בו בית המשפט הוא שמעלה בפני הצדדים את הצעת ההסדר, לא קיים חשש כי מדובר בהסדר שאינו ראוי, הוגן וסביר, ואין מניעה לאשר את ההסדר, אף מבלי להפעיל את הפרוצדורה הקבועה בסעיפים 18–19 בחוק, זאת בשים לב לכך שאין חשש לקנוניה בין הצדדים על חשבון חברי הקבוצה. עם זאת, הואיל ובמקרה דנן לא התבקש פטור מהוראות סעיפים 18–19 בחוק ואפשרות זו כלל לא ניתנה לצדדים, יש לבחון את התקיימות התנאים במסגרת ההסדר אליו הגיעו הצדדים בסיוע בית המשפט.

במקרה דנן, לאחר שקילת השיקולים המפורטים בסעיף 19 לחוק, לרבות הסיכונים והסיכויים שבהמשך ניהול התובענה הייצוגית אל מול יתרונותיו וחסרונותיו של הסדר הפשרה, המסקנה כי יש מקום לאשר את ההסדר, כמבוקש. כך, התובענה עומדת לכאורה בתנאים לאישור תובענה ייצוגית הקבועים בסעיפים 3, 4 ו-8(א) לחוק תובענות ייצוגיות. היא הוגשה כתביעה נגד "עוסקים" לפי פרט 1 בתוספת השנייה לחוק, ומכאן שהתנאי הקבוע בסעיף 3 מתקיים. אשר לתנאי הקבוע בסעיף 4, העוסק בשאלה מי רשאי להגיש בקשה לאישור תובענה ייצוגית ובשם מי, הרי שלגבי חברי הקבוצה מושא ההסדר קיימת למצער לכאורה עילת תביעה ובבקשת האישור, בשים לב לדרישות שהתקבלו אצלם וטענותיהם כי מעולם לא התקשרו או נתנו הסכמתם לשירותי תוכן בתשלום. אשר להוראות סעיף 8(א), בבקשה מתעוררות שאלות מהותיות של עובדה ומשפט באשר להתנהלות המשיבות באופן בו חויבו חברי הקבוצה עבור רכישת שירותי התוכן האמורים, ומכאן שניתן לומר כי תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה; כן ניתן להתרשם מהשתלשלות האירועים בתיק, כי התובעת הייצוגית ובאי כוחה פעלו לטובת חברי הקבוצה וניהלו את ההליך בתום לב.

במכלול נסיבות העניין, הסדר הפשרה הוא ראוי והוגן. אכן, מדובר בהסדר פשרה ויכול שלא יהיה בו כדי לתת מענה מלא ומושלם לכל חברי הקבוצה. כידוע וכדבר שבשגרה בשלב בו מצוי ההליך, נלקחים בחשבון הסיכויים והסיכונים כמו גם מקדמים כאלה ואחרים לצורך חישובו של סכום הפיצוי וכך אף נעשה. אין חולק כי כאשר אין הכרח כי התובענה תתקבל, וכאשר לצד שכנגד טענות הגנה אשר צריכות להתברר, הרי שברור כי המשך ניהול ההליך יהיה כרוך בהוצאות מרובות עבור שני הצדדים. במקרה דנן, הדברים נאמרים ביתר שאת בשים לב לחלוף הזמן הרב והיעדר ראיות. בנסיבות אלה, נוראה כי ההסדר המוצע משקף נכונה את הסיכונים והסיכויים הכרוכים בהמשך ניהול בקשת האישור לאור הטענות ההדדיות; שקלול אותם סיכויים וסיכונים מצדיק הגעה לפשרה. ודוק: אשר לקיומה של עילת תביעה – בשלב בו טרם התבררה בקשת האישור ואף אם קיימת תשתית ראשונית, ולכן לא ניתן לקבוע מסמרות בעניין בשים לב לטענות המשיבים בכלל וחברות הסולולר בפרט. זאת ועוד. חרף הטענות הרבות שהועלו, חזרת המדינה מכתב האישום שהגישה נגד המשיב 8, כמו גם בשים לב לתוכנו של הסדר הטיעון שנחתם בעניינו, שוללת את הטענות כי ההסדר אינו ראוי. גם סכום הפיצוי הינו סביר. כמו-כן, המנגנון המוצע בהסדר הפשרה כולל אף פיצוי לציבור, למטרות הגנת הצרכן ובהתאם להוראות סעיף 20(ג) לחוק תובענות ייצוגיות, ומכאן שאף בשל כך ההסדר סביר וראוי בנסיבות העניין.

בכל הנוגע לחלוקה בין חברי הקבוצה – הסדר הפשרה קובע כי תחילה יפוצו חברי הקבוצה אשר פנו למבקשת והגישו את התלונות שבבסיס הגשת בקשת האישור, ורק לאחר מכן יפוצו חברי הקבוצה אשר שילמו כנטען כספים לקבוצת איקיוטק. נראה כי מנגנון זה הוא המתאים בנסיבות העניין. ראשית, ההסדר כולל את כלל חברי הקבוצות, הן אלה שהתלוננו והן את אלה ששילמו שלא לצורך. שנית, גם חברי תת הקבוצה ששילמו כנטען, כלולים בחברי הקבוצה העיקרית והם זכאים לפיצוי "שכבת הפיצוי הראשונה". כלומר חברים אלה, יכול שיקבלו פיצוי נוסף, לאחר חלוקת שכבת הפיצוי הראשונה, בשים לב להוראות ההסדר. בהקשר זה יש לקחת בחשבון אף את העובדה כי מתן פיצוי לחברי הקבוצה אשר שילמו את החוב עשוי להיות מורכב יותר ומכאן שזכאותם בשכבה השנייה של הפיצוי, לאחר שקיבלו פיצוי מסוים, מוצדקת. אשר להתנגדות המדינה לכך שחישוב הפיצוי מוגדר באופן אחיד לכלל חברי הקבוצה, הרי שבשל היעדר הראיות, הקושי באיתור חברי הקבוצה מעבר לנתונים המצויים בידי המועצה (שספק אם כולם עדיין נכונים), כמו גם בהתחשב באופיים של הסדרי פשרה וכן בכך שמדובר בפיצוי הנובע בעיקר מעוגמת הנפש שנגרמה לחברי הקבוצה, נכון היה לקבוע פיצוי אחיד לכולם.

הצדדים לא הגיעו להבנות בנושא סכומי הגמול ושכר הטרחה. כידוע, סעיפים 22–23 לחוק תובענות ייצוגיות קובעים את העקרונות המנחים לפסיקת גמול ושכר טרחה בתובענה ייצוגית לתובע המייצג ולבא כוחו. בהתאם לאמור בהם, ובין השאר, על בית המשפט להביא בחשבון את התועלת שהביאה התובענה לחברי הקבוצה, מידת החשיבות הציבורית של התובענה הייצוגית והטרחה שהייתה כרוכה בניהול ההליך, כמו גם הפער בין

הסעד הנתבע לזה שהתקבל. בעניין סופרגז עמד בית המשפט העליון על הקווים המנחים לפסיקת גמול ושכר טרחה, בהתאם להוראות סעיפי החוק והמדרגות שנקבעו בפסק הדין בעניין רייכרט, לראות את המפתח שנקבע בעניין רייכרט כתקרה מקסימלית. במקרה דנן, מדובר בתובענה מעורבת לסעד כספי ולצו מניעה קבוע. בפועל, הליכי הגביה הופסקו זה מכבר, וישנה מחלוקת האם ההפסקה נבעה מהגשת התובענה דנן, או לא. בהתאם, ישנה מחלוקת האם יש להתחשב בשוויו של צו המניעה הקבוע לצורך קביעת סכומי שכר הטרחה והגמול. אכן, קיימת תועלת עתידית בעצם מתן צו מניעה קבוע וביטולם של כל הליכי הגביה כמו גם דרישות חוב ככל שישנם. אלא שספק אם יש ליתן לה משקל כה גדול כפי שטענו ב"כ המועצה, משלא נשמעה בקשת האישור ולאור טענותיהם ההדדיות של הצדדים. נראה כי סוגיית הגבייה חלפה עברה מהעולם זה מכבר, והצדדים חלוקים באשר לשאלה האם התובענה היא שהביאה לכך אם לאו. מחד גיסא, טענת המועצה כי התביעה היא שעצרה את מסע הגביה ומנגד טענת חברות הסלולר כי התופעה לא פסקה בזכות ההליך כאן וכי חקירת המשטרה, כמו גם פרסומה של התופעה, הפעילות בכנסת ועוד, הם אלה שהביאו להפסקת התופעה. במצב דברים זה לא ניתן לזקוף באופן ברור מלא ומוחלט את התועלת העתידית לתובענה, בוודאי בשים לב לעיתויו של הסדר הפשרה. משכך לצורך חישוב הגמול ושכר הטרחה יש לקחת בחשבון את הפיצוי בפועל ותוספת מסוימת ומצומצמת בגין התועלת העתידית. ההליך דנן נמשך אמנם שנים לא מעטות, אך בחלק לא מבוטל ממנו עוכבו ההליכים בשל המתנה להכרעות בהליכים אחרים. עם זאת, בתיק הושקעה עבודה רבה, בשים לב אף לריבוי הצדדים, וכמן כן צפויה לב"כ המבקשת עבודה נוספת בפיקוח על העברת הפיצוי לחברי הקבוצה. בשים לב לכל האמור ובאיוון בין טענות הצדדים, יש להעמיד את הגמול ושכר הטרחה על סך כולל של 480,000 ₪; מתוך סכום זה שכר טרחה בסך 360,000 ₪ בתוספת מע"מ וגמול למבקשת בסך 120,000 ₪.

לאור האמור, הבקשה התקבלה והסדר הפשרה אושר במלואו.

פסק דין

(אישור הסדר פשרה)

1. לפני בקשה משותפת לאישור הסדר פשרה בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו–2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות" או "החוק"), שהגישו המבקשת, המועצה הישראלית לצרכנות, והמשיבות, איקיוטק דיגיטל וויזין בע"מ, אי. קיו. טק שירותי תוכן בתשלום בע"מ, גרין דיזיין מארקט בע"מ, כ.ל.י תקשורת וניהול ישראל בע"מ, ספינגו בע"מ, במרום הפקות 2004 בע"מ, במרום איקיוטק אודישנים בע"מ, בן אופק, פלאפון תקשורת בע"מ, סלקום ישראל בע"מ, חברת פרטנר תקשורת בע"מ והוט מובייל בע"מ (להלן בהתאמה: "המבקשת/המועצה", "המשיבים" או בשמם או מספרם, ר"הבקשה לאישור ההסדר").

תמצית בקשת האישור

2. בתאריך 15.7.2014 הגישה המבקשת כתב תביעה ובקשה לאישור התביעה כתובענה ייצוגית נגד המשיבים לבית המשפט המחוזי בתל אביב.
3. לטענת המבקשת בקשת האישור הוגשה בעיצומו של קמפיין גביה שניהלו המשיבות 1–7 ובעל השליטה בהן (המשיב 8) (להלן: "קבוצת איקיוטק" או "איקיוטק") החל משנת 2013 בקשר עם חובות נטענים (ומוכחים על ידי המבקשת) בגין שירותי תוכן.

4. הבקשה לאישור הוגשה לאחר שהצטברו במועצה כ-7,000 תלונות (כך בבקשת האישור, בהמשך נטען לכ-10,000 תלונות) של לקוחות חברות הסלולר, בעניין דרישות חיוב שנתקבלו אצלם מחברות בקבוצת איקיוטק, בגין צריכת שירותי תוכן (באמצעות מכשירי הסלולר), אשר על פי הנטען, הלקוחות כלל לא הסכימו לקבל או לשלם עבורם, ולא שולמו באמצעות חברות הסלולר (להלן: "**בקשת האישור**"; סעיף 1 בעמוד 4). בתמיכה לבקשת האישור צירפה המועצה תצהירים מדגמיים של 12 לקוחות [נספחים 1–16 לבקשת האישור], וכן העתקים של 55 תלונות מדגמיות שהוגשו אליה [נספח 17 לבקשת האישור].
5. המבקשת טענה כי קבוצת איקיוטק שלחה, ללא כל התראה קודמת, מכתבים לכ-100,000 איש, בטענה שלא גובתה באסמכתה כלשהי, כי הם חייבים לה כספים בגין חובות שנוצרו במועדים שונים בין השנים 2005–2011 עבור צריכת שירותי תוכן (בהם: אודישנים במרום, כרטיסון, דייט מאסטר, ממותגים, בייבס, ספייסר, ספורטיפ, אקס גיובס, וי אי פי סלבס ואחרים), אשר היו צריכים להשתלם דרך חשבון הטלפון הסלולרי שלהם. כמו כן נטען, כי חברות איקיוטק הציגו עצמן כ"ספקיות מורשות" של חברות הסלולר ה"מפוקחות" על ידיהן, ואיימו שמי שלא ישלם את הסכומים הנדרשים לאלתר, ייגרר לתביעות משפטיות ולהליכי הוצאה לפועל (להלן: "**מכתבי הגביה**").
6. עוד נטען, כי חלק ניכר מפניות חברי הקבוצה לאיקיוטק ובאי כוחה לקבלת פרטים על אודות מקור החוב הנטען לא נענה כלל, וחלק אחר נענה בתשובות מתחמקות. במקרים רבים ניסו נציגי איקיוטק לדלות מהפונים פרטים אישיים (מספרי תעודת זהות, תאריך לידה, כתובת, מספרי טלפון וכו') באופן המעלה חשש כי הדבר נעשה במטרה לעשות בפרטים שימוש מאוחר יותר כדי "להוכיח" קיומה של התקשרות. באותן שיחות המשיכו נציגי איקיוטק לאיים בנקיטת הליכי הוצאה לפועל, והציעו לחברי הקבוצה "הצעות אטרקטיביות" "לסיים את העניין" בתשלום סכום מסוים "לאחר הנחה".
7. הלקוחות טענו כי הם לא יודעים כלל מי היא איקיוטק או השירותים הנזכרים במכתבי הגביה, כי אין הם יודעים מדוע ובגין מה הם נדרשים לשלם את הכספים, וכי כל ניסיונותיהם לקבל אסמכתה לקיומו של חוב נענו בהתחמקויות. על פי הנטען, הפונים חששו מפני אי הנעימות וההוצאות הכרוכים בניהול הליכים משפטיים שאיקיוטק מאיימת לנקוט נגדם, כאשר חלקם נאלצו לשלם את החוב הנטען על אף שלא היו חייבים דבר לאיקיוטק; נגד חלק אחר מהפונים ננקטו הליכים משפטיים שגרמו להם עוגמת נפש; ובמקרים רבים בהם בחרו לקוחות להתמודד מול איקיוטק, זו נהגה להימנע מבירור ההליך בהגיעו לשלב הבירור, תוך שניתנו נגדה פסקי דין שדחו תביעותיה בהיעדר התייצבות.
8. לטענת המבקשת, באותה העת (בשנים 2013–2014), מדובר היה במכת מדינה של ממש. רשת האינטרנט הוצפה במידע ובעצות לנמענים. הנושא סוקר בהרחבה על ידי העיתונות הכתובה, הטלוויזיונית והאינטרנטית. קבוצת פייסבוק של "נפגעי איקיוטק" הוקמה תחת השם "איקיוטק טוענים שיש לי חוב אצלם, האמנם?!". אליה הצטרפו למעלה מ-11,000 חברים, והוסף לאנציקלופדיה השיתופית "ויקיפדיה" הערך "פרשת איקיוטק". כמו כן הכנסת חוקקה את תיקון 46 [לחוק הגנת הצרכן](#), התשמ"א–1981 (להלן: "**חוק הגנת הצרכן**"), שכונה "חוק איקיוטק" שחייב ספק לפנות לגביית חוב תוך ארבעה חודשים מיצירתו ולא שנים לאחר היווצרותו.
9. לטענת המבקשת, תובענה זו הוגשה הן במטרה למגר את התופעה ולעצרה, והן במטרה להשיב לחברי הקבוצה את הנזקים הממוניים והבלתי ממוניים שנגרמו להם בשל פרשה זו.

10. נוסף לקבוצת איקיוטק, בקשת האישור הוגשה גם כנגד המשיבות 9–12 (להלן: "חברות הסלולר"). המבקשת טענה, כי התנהלותן בתחום שירותי התוכן בתקופה שקדמה לרפורמה הרגולטורית שבוצעה בתחום זה בשנת 2011, לרבות בקשר עם פעילות קבוצת איקיוטק, היא זו שאפשרה את יצירת "עסקת היסוד" ואת הקשר הראשוני בין לקוחות חברות הסלולר לבין החברות מקבוצת איקיוטק. על פי הנתען, בהתאם להוראות הדין ולהוראות רישיון היה על חברות הסלולר לוודא את הסכמת הלקוח לפני יצירת "עסקת היסוד", ולו היו עושות כן לא הייתה "עסקת היסוד" באה לעולם וממילא לא היו נגרמים נזקים לחברי הקבוצה. המבקשת הפנתה להחלטת האישור שניתנה בת"צ 2446/06 רוטשילד ואח' נ' פרטנר וסלקום (נבו 19.3.2009) (להלן: "עניין רוטשילד"), שם נקבע לטענתה כי לחברות הסלולר קיימת חובת זהירות כלפי הלקוחות, לוודא הסכמתם לחיוב בשירות התוכן קודם לשימוש באמצעי התשלום שהופקד בידיהן, תוך שנקבע שם כי עצם הסכמי השיפוי שבין חברות הסלולר לאגריגטורים מעידים, כשלעצמם, על הכרת חברות הסלולר באחריותן זו. המבקשת טענה, כי חברות הסלולר ידעו, או צריכות היו לדעת, כי בסיוען ליצירת "עסקאות היסוד" שנולדו בחטא, מהן הן הרוויחו סכומים גבוהים תוך עשיית עושר ולא במשפט, הן צפויות לחשוף את לקוחותיהן לטענות של ספקי תוכן לקיום חובות.
11. עוד נטען כי לאחר שנשלחו מכתבי הגביה, החל משנת 2013 ואילך, בהם איקיוטק טענה כי היא "ספק מורשה" המפוקח על ידי חברות הסלולר וכי מקור החוב הוא בהתקשרות שבוצעה באמצעות חברות הסלולר, לא נקטו חברות הסלולר בצעד כלשהו כדי להפסיק ולמנוע מצגים אלה, והן לא סייעו ללקוחות שפנו אליהן לשם קבלת עזרה מול איקיוטק ולא פנו אליה על מנת שתחדל מלהציג עצמה כספק מורשה המפוקח על ידיהן.
12. בגין האמור ועוד, נטען לקיומן של עילות התביעה הבאות: עשיית עושר ולא במשפט; הפרת הוראות סעיפים 2, 13, 13, 14, 14 לחוק הגנת הצרכן; ביצוע העוולות רשלנות לפי סעיף 35, תרמית לפי סעיף 56, והפרת חובה חקוקה לפי סעיף 63 לפקודת הנוזיקן [נוסח חדש]; פגיעה בפרטיות בניגוד לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981; ופגיעה באוטונומיה של הפרט; הכול כמפורט בבקשת האישור ובכתב התביעה.
13. בהקשר זה צוין בבקשה לאישור ההסדר כי לטענת המבקשת עצם הגשת התביעה קטעה כמעט לחלוטין את המשך מסע הגביה של איקיוטק; ככל שהדבר נוגע לסעדים הכספיים – התביעה הוגשה בגין הנזקים שנגרמו לחברי הקבוצה בשל מסע הגביה בו החלה לנקוט איקיוטק בשנת 2013, ובגין הכספים שקבוצת איקיוטק גבתה לכיסה באופן ישיר מהלקוחות החל משנת 2013 ואילך, ולא בגין כספים שגבתה קבוצת איקיוטק מהלקוחות באמצעות חברות הסלולר דרך חשבון הטלפון הסלולרי, קודם לשנת 2013.
14. בתוך כך צוין כי נפתחה חקירת משטרה כנגד איקיוטק, בעל השליטה בה (המשיב 8) וחלק מבאי כוחה באותה התקופה (שאינם מייצגים בהליך דנן). שנים לאחר מכן, בחודש פברואר 2021 הוגש כתב אישום נגד המשיבה 1 וכנגד המשיב 8 בעבירות של קבלת דבר במרמה וניסיון לקבלת דבר במרמה. בחודש פברואר 2024 אושר הסדר טיעון, במסגרתו חזרה בה המדינה מכתב האישום ושולם קנס בסך 20,000 ₪ וכן שולם פיצוי למתלוננים בסך 25,000 ₪.
15. בחודש מרץ 2016, לאחר מספר בקשות שהוגשו על ידי קבוצת איקיוטק לעיכוב ההליכים בבקשת

האישור בשל החקירה המשטרית במסגרתה חולטו מסמכים ומחשבים רבים, ולאחר שניתנו לכלל המשיבים, לבקשתם, מספר אורכות להגשת התשובה, הוגשו תשובות המשיבים לבקשת האישור.

16. המשיבים 1, 3, 5, 6 ו-8 הגישו תשובה משותפת בתאריך 9.3.2016, ובה כפרו בטענות שהועלו על ידי המבקשת כלפי קבוצת איקיוטק וטענו בתמצית כי מכתבי הגביה נשלחו על ידי איקיוטק כדין בגין שירותים שסיפקה, וכי רבים מהחייבים הכירו בחוב ושילמו אותו תוך שהם מודעים לשירות שצרכו. כן נטען, כי חברות הסלולר היו שותפות לדרך ולאופן הצגת מסמכי ההצטרפות של לקוחותיהן לקבלת שירותי איקיוטק וכי אלו נעשו כדין ובהתאם לרגולציה באותה העת. עוד נטען כי הקביעות בפסקי הדין שניתנו בת"א 1860/09 זילברג נ' פלאפון (נבו) 7.5.2013 ובע"א 4461/13 זילברג נ' פלאפון (נבו) 12.2.2015 (להלן ביחד: "עניין זילברג") מקימות מעשה בית דין ומניעות בכל הנוגע להליך זה. איקיוטק טענה כי סיפקה שירותי תוכן למשתמשים רבים שנהנו מהשירות במשך שנים, וחלקם לא שילמו עליו וכי רבים מהחייבים הכירו בחוב ושילמו את החוב תוך שהם מודעים לשירות שצרכו; עוד טענה כי קיימים כשלים רבים בבקשת האישור; כי קיים חוסר הומוגניות ביחס לחברי הקבוצה הנטענים; כי חלק לא מבוטל מהמצהירים מטעם המבקשת אישרו את קבלת שירותיה; כי בקשת האישור כוללת חברי קבוצה אשר לגביהם ניתנו החלטות שיפוטיות בערכאות שונות; וכי המשיבה 1 המחתה את זכויותיה כלפי הלקוחות למשיבות 2, 4 ו-7.

17. המשיבות 2, 4, 7 טענו בתשובתן לבקשת האישור כי אין כל יריבות בין לבין חברי הקבוצה, שכן הן הוקמו רק בשנים 2013 ו-2014; כי הן אינן קשורות לפעילות של החברות האחרות וכי הן פועלות בתחום האג"ח (רכישת חובות של חברי הקבוצה), ועל כן שורבבו ללא הצדקה לתביעה.

18. חברות הסלולר הגישו את תשובותיהן לבקשת האישור, ובהן טענו כי אין בסיס לנטען בבקשת האישור ביחס אליהן משורה של טעמים, ובהם בין היתר: (1) כי הן לא קשורות בשום צורה שהיא למכתבי הדרישה - הן לא ידעו שהם עתידים להישלח ולא קיבלו דבר מהגבייה (אם וככל שנעשתה); (2) כי המבקשת לא הראתה ולא הוכיחה כי מכתבי הגביה קשורים, נובעים או מהווים המשך כלשהו למה שהיא מכנה "עסקת היסוד"; (3) כי "עסקת היסוד" כלל לא בוצעה בין חברות הסלולר לבין חברי הקבוצה הנטענת אלא בין חברי הקבוצה הנטענת לבין איקיוטק, על מנת שהאחרונה תספק להם שירותי תוכן. כך, מרגע שחברות הסלולר לא גבו ולא אפשרו גביה בגין שירותי התוכן, לא יכולה להיות כנגדן כל טענה והעילות הנטענות מופרכות ובלתי רלוונטיות לחברות הסלולר. לפיכך גם הניסיון להסתמך על הליכים בהם הגבייה נעשתה באמצעות חברות הסלולר לא רלוונטי ושגוי; (4) כי הנזק הנטען קשור כל כולו למכתבי הגביה, שבינם לבין חברות הסלולר אין כל קשר; (5) כי פסקי הדין בעניין זילברג יוצרים השתק עילה והשתק פלוגתא; (6) כי פסקי הדין בת"צ (מחוזי מרכז) 12241-09-10 זילברג נ' פרטנר תקשורת בע"מ (נבו) 18.12.16 ובע"א 578/17 יבלינוביץ נ' פרטנר תקשורת בע"מ (נבו) 18.11.18 (להלן ביחד: "עניין יבלינוביץ") יוצרים גם הם השתק עילה והשתק פלוגתא; (7) כי פסק הדין בעניין רוטשילד אינו נוגע לענייננו, בין היתר משום שנסיונותיו שונות בתכלית מנסיבות ענייננו. נטען כי המבקשת מעוותת את עניין רוטשילד, שם כלל לא נקבע שחברות הסלולר הפרו חובת זהירות או חובה כלשהי, וההתייחסות לחברות הסלולר הייתה באופן לכאורי בלבד. ממילא, עניין רוטשילד אינו רלוונטי שכן הוא מוקדם לתיקון הרישיון עליו המבקשת ניסתה להתבסס בבקשת האישור; (8) כי טענות המבקשת ביחס להיעדר הפעולה מצידן או אי סיוען ללקוחותיהן בתקופה שלאחר משלוח מכתבי הגביה נעדרות יסוד ובסיס; (9) כי הנטען בבקשת האישור אינו מגלה עילת תביעה ויריבות כלפי

חברות הסלולר; (10) כי הטענות לנזק משוללות יסוד, בין היתר, משום שלא נגרם נזק ממוני מאחר שמי ששילם לאיקיוטק עשה זאת במסגרת הליך משפטי פרטני או שחתם על כתב ויתור. כמו כן לא נגרם נזק לא ממוני, שכן קבלת מכתב דרישה שלא שולם לא גרמה כל נזק. ממילא אין קשר סיבתי בין הנזק (המוכחש) לחברות הסלולר; (11) וכי לא מתקיימים התנאים הנדרשים לאישור התובענה כייצוגית.

19. בתאריך 30.10.2016 הגישה המבקשת את תגובתה לתשובות לבקשת האישור, בה דחתה את שנטען בהן. אשר לטענות איקיוטק, נטען כי התנהלותה הפרטנית נבחנה לעומק בת"ק 4605-07-14 (ת"א) סיגאווי נ' איקיוטק (נבו 18.3.2015), שם נקבע כי אין בידיה ראיות ואסמכתאות לעצם היווצרות העסקה ולקיומו של חוב, כאשר נקבע כי עניין זילברג נדון והוכרע בקשר עם נסיבות ספציפיות, כי שיטת העבודה של איקיוטק היוותה גם הפרה של הוראת סעיף 14ג' לחוק הגנת הצרכן בקשר עם עסקאות מכר מרחוק, וכי איקיוטק בנתה על כך שגובה החוב הנדרש על ידיה לא יצדיק פניה של אנשים מהישוב לעורכי דין, ויגרום להם, לא אחת, לשלם את הסכום הנדרש כדי שלא לעמוד בפני אי הנעימות של הליכים משפטיים; אשר לפסק הדין בעניין זילברג, הוסבר כי הוא ניתן על רקע נסיבות ספציפיות בהן התובע הגיע לאודישן אצל איקיוטק (כפי שנקבע גם בעניין יבלינוביץ) כאשר בפסק הדין התייחס בית המשפט לשוני בין מקרה זה לבין המקרים אליהם התייחס היועמ"ש בת"צ 10600-05-10 לין נ' סלקום [נבו] (להלן: "עניין לין"); כמו כן הוצגו פסיקות של בתי משפט בתביעות שהוגשו על ידי חברי קבוצה שטענו להיעדר חוב, בהם נקבע כי לא היה קיים חוב לאיקיוטק, ואיקיוטק חויבה בהוצאות; כן הובאו שורת תביעות שהגישה איקיוטק מולן בחרו חברי הקבוצה להתגונן, ואילו איקיוטק בחרה להימנע מלהתייצב במועד הדיון והתביעות נדחו; כן נטען כי בעצם הגשת בקשה (מספר 37) על ידי איקיוטק בגדרה ביקשה לקבל מידע ומסמכים מחברות הסלולר בנימוק שכל המידע על אודות אופן היווצרות עסקת היסוד וסכומי החוב מצויים בידי חברות הסלולר, יש כדי ללמד הן על מעורבות ואחריות חברות הסלולר להיווצרות עסקת היסוד, מחד גיסא, והן על אודות העובדה שאיקיוטק מודה כי שלחה את מכתבי ההתראה ללקוחות בהם דרשה מהם אלפי שקלים מבלי שהייתה בידיה אסמכתה לאופן היווצרות החובות הנ"ל וגובהם, מאידך גיסא.

20. אשר לחברות הסלולר, נטען כי מעבר לנקבע בעניין רוטשילד ביחס לפסול בהתנהלות חברות הסלולר בתחום שירותי התוכן, התנהלות של חיוב בגין שירותי תוכן ללא הסכמת הלקוחות נבחנה והוכרעה גם בארה"ב בהליכים שניהל ה-FTC נגד חברות סלולר בארה"ב; בישראל הושתו קנסות על חברות סלולר בתיק עת"מ 4375-06-14 פלאפון נ' מדינת ישראל (נבו 25.5.15) בקשר עם התנהלות זו והיועמ"ש הגיש ניירות עמדה בעניין יבלינוביץ ובעניין לין בהם ציין כי חברות הסלולר היו צד משמעותי ומרכזי בעסקאות שנוצרו בין ספקי תוכן לבין לקוחות חברות הסלולר, וכי מדובר היה ב"מיזם משותף" של חברות הסלולר עם ספקי התוכן; עוד נטען כי בנסיבות אלה, בהתאם לפסיקה, יש לראות ביחסי הלקוחות מול חברות הסלולר משום יחסי "עוסק" "צרכן"; אשר לפסקי הדין בעניין יבלינוביץ נטען כי לא רק שהם לא היו מעשה בית דין כפי שנטען על ידי חברות הסלולר, אלא כי הם חיזקו את טענות המבקשת בתיק זה בשים לב לקביעת האחריות והחובה של חברות הסלולר להוכיח את הסכמת הלקוח לעסקת היסוד, ומקום בו חברת הסלולר לא עמדה בנטל זה, היא זאת שעליה לשאת בתשלום.

21. יוער כי בבקשת אישור הסכם הפשרה דן צוין כי למשיבות טענות רבות כנגד טענות אלו של

המבקשת, והן לגישתן חסרות בסיס, לא מדויקות, לא רלוונטיות, שגויות ומופרכות. עם זאת, מאחר והצדדים הגיעו להסכמות, טענות אלו לא פורטו במסגרת הפשרה, תוך שהמשיבות שומרות על כל טענותיהן.

ההליכים בתיק והעברת התיק מבית המשפט המחוזי בת"א לבימ"ש זה בשנת 2020

22. כאמור בקשת האישור הוגשה עוד בתאריך 15.7.2014 לבית המשפט המחוזי בתל אביב, אולם בירורה עוכב מטעמים שונים, לרבות בשל המתנה למתן מספר פסקי דין בתיקים אחרים שעניינם דומה. בתאריך 28.11.2016 התקיים דיון קדם משפט בתיק. לאחר הדיון, ההליכים בתובענה עוכבו בשל בירור תביעת יבלינוביץ בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון. בתאריך 28.11.2018 ניתן פסק דינו של בית המשפט העליון בערעור יבלינוביץ, שנדחה. בעקבות זאת, הודיעה המבקשת כי יש מקום לחדש את בירור בקשת האישור, וההליכים חודשו מהשלב בו הופסקו.
23. בתאריך 25.9.2019 התקיים דיון קדם משפט נוסף. המבקשת הגישה בקשה לגילוי מסמכים ומענה על שאלון והמשיבים הגישו מנגד בקשות לסילוק על הסף.
24. בתאריך 30.1.2020 הגישה המבקשת בקשה להעברת הדיון בהליך דנן לבית משפט זה, לפני כבוד השופטת (כתוארה אז) אסתר שטמר, אליה הוגשו קודם לכן [בהתאם להחלטת כבוד השופט (כתוארו אז) רחמים כהן מתאריך 23.1.2020] הדיון בבקשת האישור [בת"צ 38271-11-19 המועצה הישראלית לצרכנות נ' סלקום, פלאפון ופרטנר \[נבו\]](#) ובקשת האישור [בת"צ 10600-05-10](#) (שמספרה הוסב למספר חדש: [ת"צ 34452-07-19](#)) [לין נ' סלקום \[נבו\]](#). לאחר שהוגשו עמדות הצדדים כולם, הורתה בתאריך 21.6.2020 כבוד השופטת אסתר נחליאלי היאט על העברת הדיון גם בתובענה דנן לבית משפט זה (בפני כבוד השופטת שטמר), כפי שביקשה המבקשת.
25. בתאריך 27.2.2023 נדחו הבקשות לסילוק על הסף שהוגשו וכאמור, ונותרה לדיון בקשת המבקשת לגילוי מסמכים.
26. **במועד זה (27.2.2023) הועבר הדיון בהליך לשמיעה לפני.**
27. לאחר שהוגשו תשובות הצדדים הכרעתי בתאריך 26.6.2023 בבקשה לגילוי מסמכים, במסגרתה ניתנו הוראות שונות בעניין גילוי המסמכים וביחס למשיבות כולן.
28. בתאריך 17.7.2023 התקיים דיון ראשון לפני, במסגרתו הצעתי לצדדים מתווה אפשרי וקבעתי כי הצדדים יודיעו את עמדתם בהודעה משותפת.
29. בתאריך 27.7.2023 הודיעו הצדדים כי הם מצויים במגעים לבחינת אפשרות פניה להליך גישור כמו גם מתווים אלטרנטיביים. לאחר דין ודברים ביקשו הצדדים לקבוע ישיבה נוספת לפני, אשר בשל מצב החירום התקיימה לבסוף בתאריך 26.3.2024. בדיון זה שבתו והצעתי מתווה, והצדדים הודיעו שירצו לשוחח וכן ביקשו שייקבע מועד קרוב נוסף לדיון.
30. יומיים לאחר מכן קיימתי דיון נוסף, בתאריך 28.3.2024, במסגרתו התקיים דיון ממושך ובסיומו הוצע מתווה כדלהלן:

"ב"כ הצדדים:

אין מניעה שיתנהל שיח מחוץ לפרוטוקול.
שמענו את הצעת בית המשפט לפיה במסגרת הסכם פשרה יינתן צו מניעה כמבוקש בתובענה, ובאשר לפיצוי הכספי ישולם סך של 1,350,000 ₪ כאשר חלקו של המשיב 8 יהא 100,000 ₪.
במסגרת הסכם הפשרה יסמיכו הצדדים את בית המשפט לפסוק בדרך של פשרה לפי סעיף 79 לחוק **בתי המשפט**, ללא נימוקים, איזה חלק מתוך סכום הפיצוי ישולם במזומן ואיזה חלק בדרך של תרומת מוצרים לטובת חיילי צה"ל.
כמו כן יוגש כתב טיעון לעניין גמול ושכר טרחה ובית המשפט יכריע בעניין בהחלטה מנומקת.
אנו נודיע לבית המשפט תוך 7 ימים האם ההצעה מקובלת."

31. הצדדים כולם הודיעו על קבלת המתווה, תוך שבין היתר הודע כי הסכמת קבוצת איקיוטק מותנת בתשלום הסכום ב־48 תשלומים; כי המשיבה 12 תישא בתשלום סך 82,000 ₪ בלבד ויתרת הסכום המוצע תחולק בין המשיבות 9–11.
32. בתאריך 2.9.2024 הגישו הצדדים את הבקשה דן לאישור הסכם הפשרה, ובתאריך 15.10.2024 הגישו טיעונים לעניין הגמול ושכר הטרחה המומלצים.

הסכמות הצדדים – עיקרי הסדר הפשרההגדרת הקבוצה

33. הקבוצות אשר עליהן יחול הסדר הפשרה הינן כדלהלן:

33.1 הקבוצה העיקרית:

"כל אדם (לרבות מי שהיה קטין במועד ההתקשרות הנטענת עם איקיוטק), אשר מי מהמשיבות 1-7 טענו כי חייב להן כסף בגין שירותי תוכן ו/או שקיבל דרישת תשלום ממי מהמשיבות 1-7 ו/או ננקטו נגדו הליכים משפטיים על ידי מי מהן בגין "שירותי תוכן" (כהגדרתם להלן), מבלי שהיה בידי המשיבות 1-7, או מי מהן, הוכחה כדין לגמירות דעתו ולהסכמתו לקבלת השירות ולתשלום בגינו".

33.2 תת־קבוצה:

"כל אדם (לרבות מי שהיה קטין במועד ההתקשרות הנטענת עם איקיוטק) המשתתף לקבוצה העיקרית כהגדרתה לעיל אשר שילם למי מהמשיבות 1-7 תשלום לאחר שקיבל התראה ו/או שהוגשה נגדו תביעה ו/או שננקטו נגדו בהליכי הוצאה לפועל על ידי מי מהן".

צו מניעה קבוע

34. הוסכם כי יינתן **צו מניעה קבוע** האוסר על מי מבין המשיבות 1–7 ועל המשיב 8, וכן על כל מי מטעמם, לדרוש מחברי הקבוצות תשלומי של חוב ו/או התחייבות הנוגע לתקופה שבין שנת 2005 ועד למועד פסק הדין ו/או לנהל הליך משפטי כלשהו הנוגע לחוב שכזה עמם.

35. מבלי לגרוע מכלליות האמור הוסכמו בין הצדדים גם הדברים הבאים:

35.1 נאסר על המשיבות 1–7 והמשיב 8, או מי מטעמם, לפנות לאדם כלשהו ולטעון לקיומם של חוב ו/או התחייבות כלפיהן בכל הנוגע לקבלת "שירותי תוכן בתשלום" [כהגדרתם בסעיף 37 לבקשה לאישור ההסדר: כל שירות שנטען על ידי איקיוטק כי ניתן ללקוחות על ידי מי מן המשיבות 1–7, באמצעות קבלת שירותי אינטרנט של איקיוטק ו/או באמצעות קבלת מסרונים (בהם בין היתר: אודישנים במרום, כרטיסון, דייט מאסטר, ממותגים, בייבס, ספייסר, ספורטיפ, אקס ג'ובס, וי אי פי סלבס ואחרים)] ולסוגיות שהתעוררו במסגרת תביעה זו.

35.2 ככל שתלויים ועומדים הליכים משפטיים כלשהם, בין בערכאות משפטיות ו/או בהוצאה לפועל, בין מי מבין המשיבות 1–7 ו/או המשיב 8 לבין מי מחברי הקבוצה בגדרם נטען לקיומם של חוב ו/או התחייבות של אותו אדם למי מבין המשיבים 1–8 ו/או לדרישה של חבר קבוצה של השבה של סכומים בהם חויב על ידי מי מבין המשיבות 1–7, הרי שתימסר על ידי מי מבין המשיבים 1–8 הרלוונטיים לאותו הליך הודעה לערכאה הרלוונטית על חזרתם בהם מכל הטענות לחוב ו/או התחייבות של אותו אדם, כאשר כל טענותיהם הנ"ל תידחנה באופן סופי וחלוט.

פיצוי כספי

36. הוסכם בין הצדדים כי יינתן פיצוי כספי בשווי מצטבר של 1,350,000 ₪ לחברי הקבוצה (להלן: "סכום הפיצוי").

37. הוסכם כי חלוקת הפיצוי בין המשיבים תהיה בהתאם למפורט להלן:

37.1 המשיב 8 (בשם המשיבים 1, 3, 5 ו-6) יישא בסך של 100,000 ₪.

37.2 המשיבה 9, פלאפון תקשורת בע"מ, תישא בסך של 389,333 ₪.

37.3 המשיבה 10, סלקום ישראל בע"מ, תישא בסך של 389,333 ₪.

37.4 המשיבה 11, פרטנר תקשורת בע"מ, תישא בסך של 389,333 ₪.

37.5 המשיבה 12, הוט מובייל בע"מ, תישא בסך של 82,001 ₪.

38. הוסכם בין הצדדים ואלה הסמיכו את בית המשפט לפסוק בדרך של פשרה לפי [סעיף 79א' לחוק בתי המשפט](#) [נוסח משולב], התשמ"ד–1984 (להלן: "חוק בתי המשפט"), ללא נימוקים, בשאלה איזה חלק מתוך סכום הפיצוי ישולם על ידי כל אחת מחברות הסלולר במזומן (להלן: "סכום המזומן") ואיזה חלק בדרך של תרומת מוצרים (כהגדרתה בסעיף 49 לבקשה לאישור ההסדר) לטובת חיילי צה"ל.

39. עוד הוסכם בין הצדדים כי סכום המזומן שייקבע יועבר לידי המבקשת על ידי כל אחת מחברות

הסלולר, על פי חלקה, תוך 30 ימי עסקים מהמועד הקובע [כהגדרתו בסעיף 38 לבקשה לאישור ההסדר: המועד בו פסק הדין המאשר את הסדר הפשרה יהפוך לסופי וחלוט], בעוד הסכום שעל המשיב 8 (בשם המשיבים 1, 3, 5 ו-6) להעביר בסך של 100,000 ₪ יועבר על ידיו ב-23 תשלומים של 2,000 ₪ כל אחד ועוד תשלום אחד בסך 54,000 ₪ לאחר פירעון יתר התשלומים, שהראשון שבהם ישולם תוך 30 יום מהמועד הקובע.

40. הוסכם כי סכומים אלה יועברו לחשבון נאמנות שתפתח המבקשת לצורך ביצוע ההסדר, והם ייועדו לצורך מתן פיצוי לחברי הקבוצה על פי העקרונות המפורטים להלן:

40.1 המבקשת תפנה תוך 45 ימים מהמועד הקובע אל מי שהגיש לה תלונות בקשר עם פרשת איקיוטק באמצעות אמצעי ההתקשרות ששימש אותו בעת פנייתו אל המועצה וכן תפרסם באתר האינטרנט שלה מודעה הקוראת לחברי הקבוצה העיקרית וכן לחברי תת הקבוצה, לפנות אליה בכתב תוך 45 ימים ולהציג הצהרות התומכות בכך שהם נמנים על חברי הקבוצה הרלוונטית.

40.2 בתום תקופה של 45 ימים, כל חבר הקבוצה העיקרית שיציג הצהרות לכך שקיבל מכתב התראה ו/או שננקטו נגדו הליכים על ידי אילו מבין המשיבות 1-7 יהיה זכאי לקבלת פיצוי מתוך חשבון הנאמנות. בהתחשב בסכום הפיצוי הכולל שישולם במסגרת ההסדר, כמו גם בהתחשב בכך, שלטענת המבקשת, הוגשו אליה כ-10,000 תלונות, סכום הפיצוי המקסימלי לחבר הקבוצה העיקרית יהיה לכל היותר הסכום המזומן שיפסק על ידי בית המשפט הנכבד בחלוקה ל-10,000 (להלן: "**סכום הפיצוי המקסימלי**"). במצב בו סכום המזומן שיופקד בחשבון הנאמנות לא יספיק לתשלום סכום הפיצוי המקסימלי, אזי סכום המזומן יחולק פאריפאסו בין חברי הקבוצה העיקרית שהציגו הצהרות כאמור.

40.3 ככל שסכום המזומן שיופקד בחשבון הנאמנות שפתחה המבקשת יספיק כדי לממן את סכום הפיצוי המקסימלי לכל אחד מחברי הקבוצה העיקרית שהציגו הצהרות לזכאותם, כך שלאחר חלוקת סכום הפיצוי המקסימלי לחברי הקבוצה העיקרית תיוותר יתרה לחלוקה לחברי תת הקבוצה (להלן: "**היתרה לחלוקה לתת הקבוצה**"), אזי כל חבר תת הקבוצה שיציג הצהרות לכך ששילם כספים לאילו מבין המשיבות 1-7, שלא במסגרת פסק דין מנומק, עד לתום התקופה של 45 ימים הקבועה בסעיף 48.2 לבקשה לאישור ההסדר, יהיה זכאי, בנוסף לסכום הפיצוי המקסימלי, גם לסכום נוסף, כהשבה בגין הכספים ששילם למשיבות 1-7 (להלן: "**סכום ההשבה לחבר תת קבוצה**"). סכום ההשבה לחבר תת הקבוצה יהיה לכל היותר בסכום ששולם על ידיו למשיבות 1-7. במצב בו סכום היתרה לחלוקה לתת הקבוצה לא יספיק לתשלום סכום ההשבה המלא לכל אחד מחברי תת הקבוצה יהיה זכאי כל אחד מחברי תת הקבוצה שהציג הצהרות כאמור, לסכום השבה יחסי, שיחולק פאריפאסו בין חברי תת הקבוצה שהציגו הצהרות, בהתאם לגובה הסכום שכל חבר תת הקבוצה שילם למשיבות 1-7.

40.4 בשלב ראשון יחולקו הכספים שיועברו על ידי חברות הסלולר, ובשלב מאוחר יותר יתרת הכספים שיועברו על ידי בן אופק.

40.5 אם בחלוף 120 יום מהמועד הקובע, לאחר חלוקת הכספים בהתאם לאמור לעיל ובסעיפים

48.2-48.3 לבקשה לאישור ההסדר ולאחר כיסוי עלויות הפניה לחברי הקבוצה ובדיקת תצהיריהם (כמפורט בסעיף 51 לבקשה לאישור ההסדר) וכיסוי עלויות ההעברה לחברי הקבוצות, ייוותרו בחשבון הנאמנות כספים שלא חולקו לחברי הקבוצות (כאשר בכלל זה יילקחו בחשבון גם הכספים שעל בן אופק לשלם בתשלומים כמפורט בבקשה לאישור ההסדר), תעביר המבקשת את יתרת הכספים לקרן לניהול ולחלוקת כספים הנפסקים כסעד שהוקמה מכוח [סעיף 27א' לחוק תובענות ייצוגיות](#) (להלן: "הקרן"), והם ייועדו לתרומה לארגונים ולפעילויות שנועדו לסייע בהגנה על צרכנים.

41. אשר לתרומת מוצרים, בהתאם לאמור בסעיף 46 לבקשה לאישור ההסדר, הוסכם בין הצדדים כדלהלן:

41.1 תוך 30 ימים מהמועד הקובע, תפנה כל חברת סלולר ליחידה/ליחידות צבאיות ו/או לעמותה/עמותות אחרות המסייעות לחיילי צה"ל (להלן ביחד: "הגופים הנתרמים"). זהות הגופים הנתרמים תקבע על ידי כל חברת סלולר, בכפוף להיעדר ניגוד עניינים ובכפוף לכך שהגופים הנתרמים פועלים בהיתר מול צה"ל. הגופים הנתרמים וחברת הסלולר הרלוונטית יגבשו ביניהם רשימה אחת של מוצרים לשימוש החיילים, מתוך המוצרים המופיעים באתר החברה באותה עת (למעט טלפונים ומחשבים), וזאת אלא אם חברת הסלולר הרלוונטית והגופים הנתרמים יסכימו ביניהם אחרת (לעיל ולהלן: "המוצרים"). סוג המוצרים שיייתרם (לרבות לאחר הסכמות שתושגנה עם הגופים הנתרמים כאמור לעיל) יוגש לאישור בית המשפט והמבקשת תוכל להביע התייחסותה אליו.

41.2 תרומת המוצרים תיעשה על ידי כל חברת סלולר עד 120 יום לאחר המועד בו אושרה הרשימה על ידי, באמצעות הגופים הנתרמים.

41.3 במועד מסירת המוצרים כתרומה, כאמור לעיל, כל חברת סלולר תודיע בכתב כי התרומה נעשית כפיצוי במסגרת הסדר פשרה שאושר על ידי בית המשפט בתובענה ייצוגית [ת.צ. 31344-10-19 המועצה הישראלית לצרכנות נגד איקיוטק ואח' \[נבו\]](#).

41.4 חברות הסלולר התחייבו כי לא יציגו את התרומה האמורה באופן שיווקי וכי היא לא תיעשה על חשבון כל תרומה אחרת.

מימון הוצאות ביצוע ההסדר

42. הוסכם כי מלוא ההוצאות הקשורות בביצועו של ההסדר, ובכלל זה הפרסומים בעיתונות וחלוקת המוצרים לחיילי צה"ל ימומנו על ידי חברות הסלולר בלבד, על פי היחסים המפורטים בסעיף 45 לבקשה לאישור ההסדר.

43. על אף האמור, הוסכם בין הצדדים כי עלות פניות המבקשת לחברי הקבוצה, כמו גם עלות בדיקת פניות חברי הקבוצה (כמפורט בסעיף 48 לבקשה לאישור ההסדר) תמומן על ידי המבקשת מתוך הכספים שיופקדו בחשבון הנאמנות. לצורך הטיפול בבדיקת פניות חברי הקבוצה, תהא המבקשת רשאית, אם תבחר לעשות כן, לשכור שירותיו של משרד רו"ח, אשר שכרו ישולם מתוך הכספים שיופקדו בחשבון הנאמנות לטובת הקבוצה.

דיווח לבית המשפט על אודות ביצוע ההסדר

44. הוסכם בין הצדדים כי המבקשת תגיש בתוך 120 יום מהמועד הקובע דו"ח שיאומת בתצהיר בו יפורטו סך הסכומים שהתקבלו אצלה מן המשיבים (ובכלל זה, הסכומים ששולמו עד לאותו המועד על ידי המשיב 8), היקף הבקשות שהוגשו על ידי חברי הקבוצה ותת הקבוצה, עלות המודעות כאמור בסעיף 48.1 לבקשה לאישור ההסדר, עלות רואה החשבון שנשכר, אם וככל שנשכר כאמור בסעיף 51 לבקשה לאישור ההסדר והסכומים שחולקו לחברי הקבוצות בהתאם. ככל שייותרו סכומים להעברה לקרן (כאמור בסעיף 48.5 לבקשה לאישור ההסדר), תפרט המבקשת את הסכום שיועבר לקרן.

45. כמו כן הוסכם כי כל אחת מחברות הסלולר תגיש בתוך 30 יום ממועד ביצוע התרומה דו"ח המאומת בתצהיר של נושא משרה, בו תפרט על אודות השלמת התרומה והעברתה לגופים הנתרמים.

46. עם השלמת ביצוע ההסדר, לאחר העברת מלוא הכספים על ידי המשיב 8 ולאחר השלמת תשלום מלוא סכום המזומן לחברי הקבוצה ו/או לקרן כמפורט והגשת הדו"ח על אודות תרומת המוצרים על ידי חברות הסלולר, יוגש על ידי המבקשת דו"ח סופי, שיייתמך בתצהיר, על אודות השלמת ביצוע ההסדר.

הסדר הפשרה הוא ראוי והוגן

47. הצדדים סבורים כי הסדר הפשרה הוא הפתרון היעיל, הראוי וההוגן לסיום המחלוקת ביניהם, בהתחשב במהות התובענה ובסיכונים ובסיכויים של ניהול התיק של כל אחד מהצדדים; בהיותו נותן מענה ראוי לסוגיות מושא בקשת האישור וכן משום שצו המניעה יסיים וימנע הרמטית כל אפשרות להישנות התופעה; וכן משום שלאחר הגשת התובענה נעצרה כמעט לחלוטין התופעה המתוארת בה; בשל הפיצוי אשר יינתן לחברי הקבוצה ואשר ייתרם למטרות ראויות; בשל העובדה שהאירועים נושא התביעה אירעו לפני למעלה מעשר שנים ולטענת המשיבות קיומו של קושי מובנה באיתור חברי הקבוצה הנטענת; בשל העובדה שההליך מצוי בשלב ההליכים המקדמיים ונדרש עוד זמן רב ומאמץ רב נוסף לשם הכרעה בבקשת האישור ובתביעה; וכן משום שההסדר גובש בהתאם להמלצות בית המשפט, כך שבנסיבות אלה אין חשש ל"קנוניה" בין המבקשת למשיבים [הצדדים הפנו לפסק הדין שניתן ברע"א 8479/02 ד"ר תמר סבו נ' רשות שדות התעופה בישראל (נבו) 15.12.2008] (להלן: "עניין סבו").

48. עוד ציינו הצדדים כי ההסדר נועד לסיים בפשרה את בקשת האישור והתביעה שאישור ניהולה מתבקש באופן סופי ומוחלט, ולהביא לסילוק כל טענה, דרישה או תביעה מכל מין וסוג שהוא, בעילות בקשת האישור והתביעה, והכול מבלי שמי מהצדדים יודה בטענות הצד האחר או בחבות כלשהי. כמו כן בכפוף לאישור הסדר הפשרה על ידי בית המשפט ולהוצאתו לפועל, יביא הסדר הפשרה לסיום ההליכים בבקשת האישור ובתביעה, הכול על פי תנאי הסדר הפשרה.

49. נוסף לכך טענו הצדדים כי החלופה לאישור הסדר הפשרה היא קיום הליך משפטי ממושך ויקר. לפיכך ובהתאם לנסיבות המקרה, הצדדים סברו כי ראוי וצודק שבית המשפט יאשר את הסדר הפשרה.

סייגים ותנאים לתוקפו של הסדר הפשרה

50. הוסכם בין הצדדים כי אם בית המשפט לא יאשר את הסדר הפשרה, בין מכוח סמכותו לפי סעיף

19(ד) לחוק ובין מכל סיבה אחרת (לרבות מקום בו בית המשפט יאשר את ההסדר בתנאים שלא יהיו מוסכמים על מי מהצדדים), או במידה ובית המשפט ימנע מלאשר הוראה כלשהי מהוראות הסדר הפשרה או שיקבע כי היא חסרת תוקף או בלתי אכיפה, או יוסיף הוראות או יסייגן ללא הסכמת הצדדים, או ישנה את הגדרת הקבוצה הרלוונטית, יהיה רשאי כל אחד מן הצדדים להודיע למשנהו, בכתב ובתוך 30 יום ממועד החלטת בית המשפט, על ביטול ההסדר, לפי שיקול דעתו הבלעדי וללא צורך במתן הנמקה כלשהי, כך שההסדר כולו יבוטל ולא יוצג בפני ערכאות שיפוטיות, בפני כל אדם או ישות משפטית אחרים, ואף לא יהא קביל כראיה בהליכים שיפוטיים ובכלל.

51. עוד הוסכם כי במקרה שבו צד שלישי יוביל לביטולו או לשינויו המהותי של הסדר הפשרה, לרבות ביחס להגדרת הקבוצה הרלוונטית ושווי הפיצוי, בין כתוצאה מערעור על פסק הדין, מהגשת עמדה/התנגדות לגבי הסדר הפשרה או מבקשה לביטול ההסדר או פסק הדין שאישר את הסדר הפשרה או בכל דרך אחרת, יהיה רשאי מי מהצדדים, תוך 14 ימים ממועד הביטול או השינוי המהותי של הסדר הפשרה, להודיע על ביטול ההסדר וזאת לפי שיקול דעתו הבלעדי וללא צורך בנימוק כלשהו.

52. כמו כן הוסכם כי במקרה בו ימסרו הודעות בדבר יציאה מן הקבוצה על ידי יותר מ-35 מחברי הקבוצה, יהיו מי מהמשיבים רשאים לבטל את הסדר הפשרה, על פי שיקול דעתם הבלעדי וללא צורך במתן הנמקה כלשהי, וזאת באמצעות מתן הודעה בכתב לבית המשפט בתוך 30 ימים מהמועד האחרון שבו הוגשו התנגדויות להסדר.

53. בכל מקרה בו הסדר הפשרה יבוטל כאמור, יהיו הסדר הפשרה על נספחיו וכל החלטה או פסק דין שניתנו בהתאם לו בטלים מדעיקרא וחסרי כל תוקף משפטי, כאילו הסדר הפשרה מעולם לא נחתם, והאמור בהם לא ישמש את הצדדים או כל צד שלישי כראיה בכל דרך שהיא, ולא יחייב את הצדדים בכל דרך שהיא. במקרה כזה, הדיון בתובענה ימשך כאילו לא נחתם הסדר פשרה ולא ניתן יהיה לעשות כל שימוש בו או בנתונים ובמצגים שנמסרו בו או עובר לחתימתו, או בטיוטות הסדר הפשרה, לכל דבר ועניין. ביטול הסדר הפשרה בכל אחד מן המקרים האמורים לא יטיל על מי מן הצדדים כל חבות שהיא, לרבות חבות כספית, והמבקשת ובאי כוחה לא יהיו זכאים לתשלום כלשהו, בהתאם להסכם זה.

היעדר צורך במינוי בודק

54. הצדדים סבורים כי בנסיבות העניין לא נדרש מינוי בודק חיצוני בהתאם [לסעיף 19\(ב\)\(1\)](#) לחוק, שכן אין במינויו כדי להוסיף או להועיל; אין לבודק יתרון יחסי כלשהו על פני שיקול הדעת שיפעיל בית המשפט באישור הסדר הפשרה, וזאת ביתר שאת בשים לב לכך שהסדר הפשרה הושג וגובש בעקבות המלצות בית המשפט אשר בפניו פרושה התמונה המלאה של טענות הצדדים וסיכוייהן להתקבל; לאור החשיבות המיוחדת שיש בהבטחת יעילות המנגנון לאישור הסדר פשרה בידי בית המשפט, סבורים הצדדים כי מינוי בודק בנסיבות אלה, במקום בו אינו נדרש, עשוי לסרב ולהאריך שלא לצורך את הדיון בבקשה לאישור הסדר פשרה ראוי, כמו גם להוסיף עלויות לא נחוצות בדרך לסיום ההליך.

55. לאור האמור ביקשו הצדדים כי כדי ליעל את הדיון, לקדמו, ולהביא פרשה זו לסיומה לטובתם של כל הצדדים, בית המשפט יאשר את ההסדר המוצע ללא מינוי בודק.

מעשה בית דין וויתור

56. הוסכם בין הצדדים כי עם אישורו של הסדר הפשרה על ידי בית המשפט, מוותרים בזאת המבקשת וחברי הקבוצות המיוצגות (למעט מי שימסור הודעת פרישה כמפורט בסעיף ד' לבקשת אישור ההסדר), באופן סופי, בלתי חוזר ומוחלט כלפי כל המשיבים, על כל עילות התביעה וביחס לכל אלו יתגבש אוטומטית ויתור מטעם המבקשת וחברי הקבוצות המיוצגות.

57. עוד הוסכם כי עם מתן תוקף של פסק דין להסדר הפשרה, יתגבש אוטומטית מעשה בית דין כלפי המבקשת וחברי הקבוצות שלא נתנו הודעת פרישה כדן כאמור לעיל, ביחס לכל עילות התביעה.

58. כמו כן הוסכם בין הצדדים כי עילות התביעה הן כל הטענות והעילות עליהם נסובות בקשת האישור והתביעה או שהתעוררו במסגרת ההליך, לרבות כל עניין, עילת תביעה, טענה או עובדה בקשר עם הטענות ביחס למכתבי הגביה, לאחריות חברות הסלולר להיווצרות עסקת היסוד עם איקיוטק והגביה בגינם או ניסיון הגביה על ידי איקיוטק באמצעות מכתבי הגביה (ולמעט במקרים בהם החיוב בגין עסקת היסוד בוצע באמצעות חשבון הסלולר ולא ישירות לאיקיוטק בהם לא עוסקת תביעה זו) ולהתנהלות חברות הסלולר בעקבות משלוח מכתבי הגביה. הוסכם כי בגין כל אלה יהיה ויתור.

המלצה בדבר תשלום גמול ושכר טרחה

59. כאמור לעיל, לא עלה בידי הצדדים להגיע להמלצה מוסכמת ביחס לגובה הגמול למבקשת ולגובה שכר הטרחה לבאי הכוח המייצגים. לפיכך ובהתאם להחלטתי מתאריך 28.3.2024, הגישו המבקשת מחד גיסא וחברות הסלולר מאידך גיסא, בתאריך 15.10.2024, את טיעוניהם באשר לגמול ושכר הטרחה.

60. המבקשת טענה כי יש לקבוע ששכר טרחת באי כוחה יעמוד על סך של 1,500,000 ₪ בתוספת מע"מ, וכי הגמול למבקשת יעמוד על סך של 500,000 ₪. המבקשת ביקשה כי ככל שיחליט בית המשפט על שיעורים אחרים, תיקבע פרופורציה לפיה שיעור הגמול למבקשת יעמוד על 33% משיעור שכר הטרחה שייפסק, זאת בהתאם להסכמה שהושגה בין המבקשת לבאי כוחה, והכל מהטעמים שלהלן:

60.1 התועלת הציבורית שהושגה במסגרת ההליך, כאשר התביעה דן היא שעצרה את מרביתו של מסע הגביה האלים של איקיוטק. בכך השיגה התביעה, בעצם הגשתה, את ייעדה המרכזי, שהתבקש בסעיף ג' לבקשת האישור, ובמסגרת הסכם הפשרה יינתן אף צו מניעה קבוע שימנע לחלוטין את האפשרות שמי מנפגעי הפרשה ימשיך להיות חשוף להטרדות אלה. כמו כן השיגה התביעה תועלת נוספת לציבור באמצעות סעד כספי בשווי של 1,350,000 ₪. המבקשת סבורה כי הסעד הכספי היה צריך להיות גבוה יותר, אך בשים לב להמלצת בית המשפט ולכך שהסעד המרכזי של עצירת התופעה הושג, הסכימה המבקשת להתפשר על סכום זה. בשים לב לעניין הציבורי המשמעותי ביותר שקיים לתיק וכן לתועלת הציבורית הגבוהה שהושגה באמצעות גדיעת מסע הגביה, מתבקש בית המשפט לשים את מרכז הכובד גם בפסיקת הגמול ושכר הטרחה על תועלת זו, וכן להתייחס לתועלת הכספית.

60.2 הטרחה הרבה והסיכונים שנטלו על עצמם המבקשת ובאי כוחה בניהול תיק מורכב זה במשך

שנים, על כל התצהירים, הבקשות והתשובות שהוגשו במסגרתו, וכן הדיונים שהתקיימו, ניהול המו"מ וניסוח הסכם הפשרה. מדובר בהליך תקדימי וייחודי, שהיה כרוך בנטילת סיכון משמעותי מבחינת המבקשת ובאי כוחה. בניהול התובענה התעוררו סוגיות משפטיות מורכבות, הושקעו על ידי המבקשת ובאי כוחה מאמצים עצומים, כל זאת ללא שכר ועם תוצאה שאינה מובטחת.

60.3 מדיניות בתי המשפט בפסיקה הינה לעודד הגשת תביעות ייצוגיות ראויות, ובפרט בנושאים משפטיים מורכבים, וביתר שאת משעסקינן בתופעה שקיים אינטרס ציבורי חשוב להילחם נגדה. בהתאם לפסיקה, בגין המרכיב של הפיצוי הכספי בלבד יש מקום לפסוק שכר טרחה בשיעור 25%, קרי 337,500 ₪ בתוספת מע"מ, כאשר נוסף לכך שיעור הגמול היחסי המבוקש למבקשת בגין התועלת הכספית בלבד הינו 112,500 ₪. בשים לב לתועלת ולחיסכון בנזקים לחברי הקבוצה בהיקף של מאות או לפחות עשרות מיליוני שקלים, לעניין הציבורי המשמעותי ביותר ולהשקעה העצומה שנדרשה לשם הכנת התובענה וניהולה, וכן בשים לב לכך שתשלום הגמול ושכר הטרחה יתחלק בין 4 חברות סלולר, מתבקשים הסכומים האמורים.

61. המשיבות 9–12 טענו כי ראוי ששיעור שכר הטרחה והגמול בענייננו יעמוד על 12% מסכום הפשרה, קרי סך של 162,000 ₪ לכל היותר, מהטעמים כדלהלן:

61.1 שיקולי תשומות, במסגרתם המבקשת ובא כוחה לא נטלו על עצמם סיכון משמעותי בהגשת בקשת האישור; סביר כי עלויות הטיפול בתיק לא היו גבוהות, בהתחשב בין היתר בתקופת הזמן שההליך היה מעוכב, בכך שלא התקיימו דיוני הוכחות, בכך שלא הוגשה חוות דעת מומחה ובכך שבקשת האישור היא חלק מסדרת בקשות אישור שהגיש בא כוח המבקשת ביחס לשירותי תוכן. כך, ההליך התנהל בעצלתיים ולא הוגשו מספר רב של כתבי טענות משמעותיים, וכן מספר הדיונים המקדמיים (8) עמד על כאחד בשנה בממוצע בכל ששת השנים בהן ההליך היה פעיל;

61.2 שיקולי תפוקה, במסגרתם בענייננו סכום הפיצוי לציבור עומד על סך של 1,350,000 ₪, אשר אמנם גבוה כשלעצמו אך אינו גבוה במיוחד בתובענות ייצוגיות, במיוחד ביחס לכמות המשיבות בהליך. כמו כן אשר להסדרה העתידית, הדיון שביסוד בקשת האישור לא הביא לתועלת לקבוצה הנטענת ולציבור. המבקשת עצמה טענה כי מסע הגבייה הנטען נדון בכנסת, במשטרה, בתקשורת וברשתות החברתיות, ולכן אין סיבה להניח שדווקא ההליך הייצוגי שכאן הוא זה שעצר את אותו מסע גבייה כנטען. בהתאם, התועלת הגלומה בהסדר הפשרה משקפת אך תועלת כספית עבור הקבוצה הנטענת ואין בה שום הסדרה עתידית. בפסיקה נקבע כי להסדרה העתידית חלק משמעותי בקביעת שיעורי שכר הטרחה והגמול, וממילא מובן כי להיעדרה יש משמעות בקביעת שכר הטרחה והגמול ועליה להוביל לקביעתם על הצד הנמוך;

61.3 שיקולי הכוונה ציבורית, במסגרתם משעה שהתופעה הנטענת חלפה מן העולם זה מכבר, ללא קשר להליך זה, הרי ששיקולים בדבר אכיפה והרתעת הרבים פחות רלוונטיים, והשיקול בדבר הפער בין הסעד שהתבקש בבקשת האישור לבין הסעד שניתן בהסדר הפשרה קונה מקום משמעותי בענייננו. כך, המבקשת העריכה את הנזק הנטען בסכום עתק של 300,000,000 ₪, וסכום הפשרה רחוק מאד מסכום זה ומהווה רק 0.45% ממנו. פער זה מחייב תשומת לב

מיוחדת בקביעת שכר הטרחה והגמול, וקביעת שכר טרחה וגמול גבוהים מדי בענייננו עלול לשמש תמריץ להגשת בקשות אישור על סכומים מופרכים ומוגזמים. הדברים נכונים ביתר שאת בהתחשב בכך שחלק ניכר מסכום הפיצוי שנתבע, נתבע בגין נזקים לא ממוניים שהועמדו על סך של 100,000,000 ₪, 1,000 ₪ עבור כל חבר קבוצה, ומדובר בסכום שגבוה משמעותית מסכומים שנקבעו במקרים חמורים הרבה יותר [ת"צ 23955-08-12 קולץ נ' קול ברמה (נבו 20.9.2018); ע"א 10085/08 תנובה נ' עזבון המנוח ראבי (נבו 4.12.2011)]. פסקי דין אלה מעידים על כך שהסכום הנתבע היה מנופח ומוגזם. כשמוגשת בקשת אישור מנופחת שכזו יש לתת לכך ביטוי בעת קביעת הגמול ושכר הטרחה ולהפחיתם.

61.4 כמו כן, ישנם מקרים שונים בפסיקה בהם נקבעו שיעורים דומים למומלץ על ידי חברות הסלולר, ולעיתים אף נמוך ממנו. בהתחשב בנסיבות דנן, הרי שאין הצדקה שלא לקבוע שיעורים דומים בענייננו. כמו כן המלצת חברות הסלולר הולמת את המלצות הצוות הבין משרדי בעניין קביעת גמול ושכר טרחה.

הסכמת הצדדים על מועדי תשלום הגמול ושכר הטרחה

62. הצדדים הסכימו לעניין אופן ומועדי התשלום כי 80% מהגמול ושכר הטרחה שייקבעו על ידי ישולמו בתוך 30 ימי עבודה מהמועד הקובע, בעוד יתרת הגמול ושכר הטרחה (20%) תשולם תוך 30 ימי עבודה ממועד אישור בית המשפט את הדיווח הסופי שיוגש על ידי המבקשת על אודות השלמת ביצוע ההסדר.

63. הובהר כי כל גמול ו/או שכר טרחה שיקבע ישולם למבקשת ו/או לבא כוחה על ידי חברות הסלולר בלבד על פי היחסים המפורטים בסעיף 45 לבקשה לאישור ההסדר. הסכום אותו ישלם המשיב 8 בשם המשיבים 1, 3, 5 ו-6 כאמור בסעיף 45.1 לבקשה לאישור ההסדר הוא סכום כולל וסופי ולא יתווספו עליו סכומים נוספים כלשהם.

64. ככל שבאי כוח המבקשת לא יציגו אישורים בדבר פטור מניכוי מס במקור, וכן אישור על ניהול ספרים, תהינה המשיבות רשאיות לנכות מס במקור כדין. התשלום יבוצע באמצעות העברה בנקאית וזאת כנגד הצגת אישור על ניהול חשבון בנק.

65. המבקשת הצהירה כי היא אינה מחויבת במס ועל כן אינה נדרשת להצגת אישור בדבר פטור מניכוי מס במקור וכי מאחר שאינה מנפיקה חשבוניות, תשלומים אליה מבוצעים ללא מע"מ.

66. לנוכח כל האמור לעיל, התבקש בית המשפט על ידי הצדדים לאשר במסגרת אישור הסדר הפשרה גם את אופן תשלום הגמול למבקשת ושכר הטרחה לבאי כוחה כאמור לעיל, וכן התבקש לקבוע מה יהיו סכומי הגמול ושכר הטרחה.

החלטה על פרסום ההסדר, והתנגדויות

67. בתאריך 2.9.2024, בסמוך לאחר הגשת הבקשה לאישור ההסדר, ומשלא מצאתי סיבה לדחות את הסדר הפשרה על הסף, הוריתי לצדדים לפעול בהתאם להוראות סעיף 18(ג) לחוק, לרבות פרסום

הודעה בדבר הגשת בקשת האישור, ומשלוח הודעה כאמור בצירוף העתק מהבקשה, מההסדר ומהתובענה ליועצת המשפטית לממשלה. עוד הוריתי על מועדים להגשת התנגדויות, בהתאם להוראות [סעיף 18\(ד\)](#) בחוק.

68. ההסדר פורסם בתאריך 9.9.2024, ובתאריך 5.9.2024 נשלחו העתקים ממנו כמתחייב.

התנגדות מר סיני ליבל

69. בתאריך 2.2.2025 הגיש מר סיני ליבל התנגדות להסדר, במסגרתה טען כי בהתאם לאינטרס הציבורי ולמטרות החוק יש למנות בודק ולדון בפשרה לגופה; נטען כי רק 240 מחברי הקבוצה – אלה שהתלוננו במשטרה – יקבלו החזר נומינאלי; השתתפות חברות הסלולר היא מזערית ויש לחייב את המשיבים בהשבת מלוא הסכומים שנגבו מהם. כמו כן טען טענות שונות כלפי ההליך הפלילי שהתנהל בעניינו של המשיב 8 (יוער כי מר ליבל הגיש במהלך התיק בקשות שונות נוספות, בנוגע למעמדו ועוד, אשר לא מצאתי לפרטן בשל היעדר רלוונטיות). הצדדים השיבו להתנגדות וטענו טענות שונות לגופה ובכלל זה כי יש לסלקה על הסף משהוגשה באיחור; כי מדובר בחוליה בשרשרת הליכי הסרק בהם נקט המתנגד; כי מקומן של הטענות כלפי ההליך הפלילי אינו בהליך דנן, ועוד.

התנגדות היועצת המשפטית לממשלה

70. בחלוף שנה וחודשיים ואורכות רבות שניתנו לבקשת הגרומים המקצועיים מטעמים שונים, הוגשה **בתאריך 19.9.2025**, התנגדות היועצת המשפטית לממשלה להסדר הפשרה בהתאם להוראות [סעיף 18\(ד\)](#) לחוק, וזאת בתמצית מהטעמים הבאים: סכום הפיצוי המוצע בהסדר נקבע ללא פירוט; הצדדים לא הציגו תחשיב בו מפורט שווי הפיצוי ולא הציגו נתונים רלוונטיים לצורך בחינתו של הסדר הפשרה; חלוקת נטל הפיצוי בין המשיבות אינו הולם עם האחריות של כל אחת מהן; הפיצוי מוגדר באופן אחיד לכלל חברי הקבוצה, על אף שניזוקו במידה שונה; תרומה לחיילי צה"ל בנסיבות המקרה דנן אינה מתאימה, מאחר שניתן לאתר את חברי הקבוצה ולפצותם; ההסדר פוגע בתכלית מתן סעד הולם לחברי הקבוצה, מכיוון שהוסכם בו כי כספי הפיצוי יחולקו תחילה בין חברי הקבוצה העיקרית ורק לאחר חלוקת הפיצוי באופן מקסימלי, היתרה תחולק בין חברי תת הקבוצה (ככל שתיוותר); המנגנון לאיתור חברי הקבוצה חסר, ולפיו הפנייה תהיה למי שהתלונן למועצה לצרכנות וכן פרסום באתר המרשתת שלה; והסמכת בית המשפט לפי [סעיף 79א'](#) לחוק [בתי המשפט](#) בעייתית ומעלה קשיים. לעמדת המדינה טעמים אלה ועוד מובילים למסקנה כי לא מדובר בהסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, כמצוות [סעיף 19א\)](#) רישא לחוק.

71. בתאריך 2.11.2025 הגישו המבקשת וכן המשיבים 1, 3, 5, 6 ו-8 את התייחסותם לעמדת המדינה, ובתאריך 4.11.2025 הגישו חברות הסלולר את התייחסותם לאותה עמדה.

72. [המשיבים 1, 3, 5, 6 ו-8](#) טענו בהתייחסותם כי תגובת המדינה מתעלמת מהעובדה שמדובר באירועים שאירעו לפני למעלה מ-15 שנים, וכן מכך שהמשיבות 1, 3, 5 ו-6 אינן חברות פעילות, וממילא ניהול ההליך לא רק שלא יביא מזוור לקבוצה הנטענת, אלא יטיל הוצאות משפטיות כבדות על הצדדים ויגזול זמן שיפוטי יקר. טענת המדינה לפיה יש בידי המשיבות מידע על חברי הקבוצה הנטענת, הוכחשה. עוד

נטען כי הוכח שמכתבי הגביה ששלחה איקיוטק נשלחו כדין וכי רבים מהחייבים הכירו בחוב ושילמו אותו, כך שאין ולא הייתה כל קבוצה, וכן כי חברות הסלולר היו שותפות לדרך ולאופן הצגת מסמכי ההצטרפות לקוחותיהן לשירותי איקיוטק, וכי אלו נעשו כדין ובהתאם לרגולציה באותה עת, כך שעילת התביעה אינה מבוססת. כמו כן נטען לקיום מעשה בית דין ומניעות לדון בהליך דנן, וכן כי טענת המדינה לפיה חלוקת הפיצוי בין המשיבות אינה הולמת את אחריות כל אחת מהן, אינה נכונה. נוסף לכך נטען שתכליתו העיקרית של ההליך דנן הוא הרתעה, ומשעה שאיקיוטק התחייבה שלא להמשיך את הגבייה, הרי שזו מוצתה.

73. אשר לסכום הפיצוי, נטען כי לא ניתן לאתר את חברי הקבוצה הנטענת וכן כי אין מדובר בנזק אחיד, כך שלא ניתן לגזור את היקף הפשרה מהיקף הקבוצה הנטענת. המשיבים אף חזרו על טענתם כי אין מקום למינוי בודק, והוסיפו כי מדובר באירועים שאירעו לפני 15 שנים ואין בידי איקיוטק המידע הנדרש, כאמור. עוד נטען כי מנגנון חלוקת הפיצוי הוא מנגנון סביר וראוי, וכן כי הפיצוי יינתן קודם כל לחברי הקבוצה ורק לאחר מכן לחיילי צה"ל, בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט, מה שמעיד כי הצדדים לא ראו בבית המשפט חותמת גומי, אלא ראו בו בעל שיקול דעת ראוי ונכון בנסיבות העניין.

74. המבקשת טענה בהתייחסותה תחילה, כי בתאריך 26.1.2020 פנתה ליועמ"ש וביקשה ממנו להתייצב להליך, אך המדינה בחרה שלא להתייחס לפנייה ולא להתייצב להליך, וכעת מעלה המדינה טענות מדוע אין לאשר את ההסדר שהושג, וזאת תוך התעלמות מכך שגובש בהמלצת בית המשפט. המבקשת חזרה על טענתה כי רק הגשת התובענה דנן היא שהביאה להפסקת הליכי הגבייה. עוד נטען כי ראוי היה שהמדינה תציג לבית המשפט את הבסיס להסדר הטיעון אליו הגיעה עם הנאשמים [בת"פ 41194-02-19](#), 21, [נבו] ובכלל זה שתפרט מדוע לא התנתה אותו בהפסקה הגבייה וכן מדוע הסתפקה בסכומי הקנס והפיצוי באותו הליך. נטען כי הסדר הטיעון אינו מייתר את ההליך דנן, אלא מעצים את הצורך בסיום ההליך במסגרת הסכם ראוי והוגן.

75. עוד טענה המבקשת כי המדינה ביקשה אורכות רבות להגשת עמדתה, אשר פגעו בחברי הקבוצה, כאשר במשך התקופה נמנעה מלשוחח עם באי כוח הצדדים על מנת להבין את העומד בבסיס הסכם הפשרה בטרם תגבש את העמדה שתגיש לבית המשפט, וכפועל יוצא מכך חלק ניכר מהתנגדויות המדינה מנותקות לחלוטין מהבנה או נובעות מחוסר רצון להבין את האופן בו גובש ההסדר. בין היתר נטען בהקשר זה, כי טענת המדינה לפיה ההסדר אינו ראוי שכן הצדדים לא פירטו את אופן חישוב גובה הפיצוי באופן המונע מבית המשפט לבחון האם מדובר בפיצוי ראוי, שגויה, שכן ההסדר גובש והוצע על ידי בית המשפט, אשר אין חשש שאינו יכול לבחון האם הוא ראוי והוגן, וכך גם לגבי חלוקת הפיצוי בין המשיבים; כמו כן, טענת המדינה כי הפיצוי יינתן רק למי שפנה למבקשת בתלונה שגויה, שכן הקבוצה כוללת כל אדם שמי מהמשיבות 1-7 טענו שחייב להן כסף, שקיבל דרישת תשלום מהן או ננקטו נגדו הליכים משפטיים, ותת הקבוצה כוללת את חברי הקבוצה העיקרית שגם שילמו למי מהמשיבות 1-7 כסף. ההודעה על ההסדר תפורסם בעיתונות וכל מי שנמנה על הקבוצה יוכל לפנות ולקבל פיצוי, ובנוסף לכך תשלח המבקשת הודעה למי שפנה אליה, וזאת משום שיש לה רק את פרטי חברי קבוצה אלה; אשר לטענת המדינה על אודות מתן חלק מהפיצוי לחיילי צה"ל, נטען כי המדינה מתעלמת מפרוטוקול הדיון בו גובש ההסדר על ידי בית המשפט, במסגרתו הוצעה דרך פיצוי זו; אשר להתנגדות המדינה להסכמה להסמך את בית המשפט להחליט על החלוקה בין הפיצוי לתרומות

לחיילי צה"ל בהתאם [לסעיף 79א'](#) לחוק [בתי המשפט](#), נטען כי התנגדויות דומות מצד המדינה נטענו בעבר בהליכים שונים, והן נדחו על ידי בית המשפט.

76. המבקשת טענה גם כי טענת המדינה לפיה יש חשש שהמשיבות יצברו מוניטין ציבורי כתוצאה מהתרומות, מתעלמת מכך שההסכם קובע שבמועד מסירת התרומות חברות הסלולר יודיעו בכתב כי התרומה נעשית במסגרת הסכם הפרשה, והן התחייבו כי לא יציגו אותן באופן שיווקי וכי היא לא תעשה על חשבון כל תרומה אחרת. אשר לטענת המדינה ביחס למועדי תשלום שכר הטרחה, נטען כי המדינה נמנעה מלהפנות לפסיקה בה נקבע באופן שונה מטענתה, וכן כי במקרה דנן רובם המוחלט של סכומי הפיצוי יועברו מיד עם אישור ההסדר למבקשת, אשר חזקה עליה, כגוף ציבורי, כי תפעל לחלק את הכספים כדין וכי אלה יגיעו לחברי הקבוצה, כך שרמת הפיקוח שתידרש אינה בהיקף הנדרש במקרים בהם הנתבעות הן אלה שמשלמות את הפיצוי ישירות לחברי הקבוצה. בהתאם, חלק משמעותי של הפיקוח יהיה אחר חלוקת התרומות לחיילי צה"ל, ובשים לב ובתקווה שחלק זה לא יהווה מרכיב מהותי בהסדר, שמירת 20% תספיק לצורך פיקוח זה.

77. עוד חזרה המבקשת על טענתה לפיה אין למנות בודק, שכן אין לו יתרון יחסי כלשהו על פני שיקול דעת בית המשפט, וזאת ביתר שאת במקום בו ההסדר גובש בעקבות המלצת בית המשפט, וכן כי מינוי בודק עשוי לסרב ולהאריך שלא לצורך את הדיון בבקשה ולהוסיף עלויות שאינן נחוצות. עוד נטען ביחס למספר טענות של המדינה כי הסכם הפרשה מעצם היותו כזה יוצר מצב בו הצדדים צריכים להתפשר ולוותר על חלק מדרישותיהם, כך שגם אם המבקשת מסכימה עם חלק מהטענות (למשל הטענה כי עדיף היה שכל הפיצוי יינתן באמצעות תשלום כספי ולא בתרומות לחיילי צה"ל), על מנת להגיע להסכמות ומשהמבקשת סבורה שההסכם ראוי והוגן, היא הסכימה להתפשר ולהגיע להסכמות המפורטות בהסכם.

78. חברות הסלולר טענו בהתייחסותן אף הן כי עמדת המדינה מתעלמת מהעובדה שההסדר גובש בסיועו ובמעורבותו המלאה של בית המשפט ועל פי המתווה שהציע לצדדים, כך שבהתאם לפסיקה אין חשש כי מדובר ב"קנוניה" בין הצדדים, וכן אין חשש שמדובר בהסדר שאינו ראוי, הוגן וסביר. כמו כן נטען שעמדת המדינה מתעלמת ממהותו וטיבו של ההסדר, אשר מטבעו הוא תוצר של איזונים והערכת סיכויים וסיכונים, כך שבנסיבות העניין לא ניתן לקבל את עמדת המדינה היוצאת מנקודת הנחה כי סיכויי התביעה גבוהים וכי זכאות חברי הקבוצה לפיצוי היא וודאית. נוסף לכך נטען כי כל ההתייחסויות בעמדה לנושא שירותי התוכן אינן רלוונטיות לעניינינו, ומכל מקום התייחסויות דומות להן נדחו על ידי בתי המשפט לא אחת.

79. אשר לטענות המדינה הנוגעות לפיצוי, נטען כי אין בהן ממש ודין להידחות, שכן בפני בית המשפט עמדו כלל הנתונים הנדרשים לשם גיבוש סכום הפרשה, שחושב באופן הבא: סכום הפיצוי, בסך 1,350,000 ₪, התבסס על הסכום שנגבה על ידי איקיוטק במהלך הגבייה, אשר עומד על כשני מיליון ₪, על כתב האישום שהוגש בעניינם וממנו חזרה בה הפרקליטות ובו נטען כי סכום הגבייה עמד על למעלה מ־3 מיליון ₪, וכן על הסיכונים והסיכויים בתיק. כמו כן עמדו בפני בית המשפט נתונים שהעידו על כך שהסעד הממוני שנתבע לא היה מבוסס, וכן הנוק שהוערך בבקשת האישור כלל רכיב נזק לא ממוני שהועמד על רף גבוה במיוחד של 1,000 ₪ לכל חבר קבוצה, ואין לכך בסיס.

80. עוד נטען כי אין לקבל את טענות המדינה ביחס לרכיב התרומה לחיילי צה"ל וכן לעניין ההסכמה שבית המשפט יפסוק בהתאם [לסעיף 79א'](#) [לחוק בתי המשפט](#), שכן רכיב התרומה הוא אחד ממרכיבי המתווה שגובש על ידי בית המשפט, אשר מצא אותו כראוי, הוגן וסביר בנסיבות העניין, וגובש כאשר היו בפניו כלל הנתונים הנדרשים. כמו כן וכפי שציינה המדינה בעמדתה, כאשר סיכויי הבקשה אינם מהמשופרים, מוטב לאשר הסדר שבו תרומה שתביא תועלת מיידית מאשר שההליך ימשיך להתנהל לאורך שנים ובסופו תיוותר הקבוצה ללא כלום, וכך הדבר בעניינינו. אשר לטענה ביחס [לסעיף 79א'](#) [לחוק בתי המשפט](#), זו אינה מקובלת על בתי המשפט, ולא אחת נקבע כי לבית המשפט סמכות לפסוק בצורה זו גם מקום שבו מדובר בהליך ייצוגי, וכן נקבע כי כלי זה, בנסיבות עניינינו, מתאים וראוי, והדברים נכונים ביתר שאת שעה שמדובר ברכיב אחד מתוך כלל הרכיבים שבמתווה הפשרה, אשר הוצע על ידי בית המשפט.

דיון בהתנגדויות

81. בתאריך 9.11.2025 קיימתי דיון במעמד הצדדים ונציגת המדינה. הודעה על הדיון וכן עמדת היועמ"שית נשלחו למתנגד היחיד, אשר לא התייצב לדיון.

82. ב"כ המדינה התייחסה לתשובת הצדדים להתנגדותה ובין היתר טענה כי יש לפרש את הלכת סבו בצמצום וכי נותר חשש שלא תהיה תועלת לחברי הקבוצה; כי השגת הסדר עם אחד הנאשמים לא מעידה על עמידה ברף האזרחי בהליך זה, וכן כי עיון במסמכי ההליך מראה שיש עילה לכאורה וישנה אפשרות סבירה כי התביעה תתקבל; כי ניתן לעשות ניסיון נוסף לאיתור חברי הקבוצה בנסיבות העניין; כי יש למנות ממונה לעניין חלוקת הפיצוי; כמו כן חזרה ב"כ המדינה על טיעוניה להתנגדותה לעניין החלת [סעיף 79א'](#); וכי ישנה חשיבות למתן פיצוי פרטני לפי מנגנון נזק ולאפשר למי שנפגע להוכיח את נזקו, וגם כאן ניתן למנות ממונה וליצור מנגנון מתאים.

83. ב"כ הצדדים השיבו וטענו כי ההפניה להלכת סבו הייתה לצורך האמירה כי בעניינינו אין חשש שבית המשפט לא ער לסיבות שהובילו להסכמות ואין חשש לקונויה בין הצדדים בלבד, ולא לצורך בקשה לפטור מהוראות [סעיפים 18-19](#) לחוק; אשר לגובה הפיצוי, נטען כי ההצעה שגובשה היא טיבה של פשרה, וכי התועלת המרכזית של ההליך הייתה הפסקת מסע הגבייה ועל אף שהסעד הכספי הוא המשני לה, הפיצוי שיינתן גבוה פי יותר מ-54 מהסכום שהשיגה המדינה בהסדר הטיעון; אשר לטענה שסיכויי התביעה להתקבל גבוהים נטען כי אילו כך סבורה המדינה היה עליה להתייצב להליך כפי שהתבקשה במכתב בעבר, וכך לסייע למבקשת בהוכחת התביעה.

84. כמו כן נטען כי בנוגע לחברות הסלולר המקרה שונה, ובעניינים עילת התביעה אינה חזקה כך שאילו היו מנהלות את ההליך עד תום לא היו משלמות מאום, ובהינתן מצבם הכלכלי של המשיבים האחרים לא ידוע מה היה מקבל הציבור; אשר לאיתור חברי הקבוצה, נטען כי למבקשת ישנם נתונים על אודות הפונים אליה, וכי נתונים נוספים שהיו במחשבי המשיבים 1-8 אינם קיימים עוד כתוצאה מהאופן בו הוחזרו המחשבים שנתפסו לצורך החקירה הפלילית; צוין כי בעבר המדינה יכולה הייתה להעביר למבקשת חומר רלוונטי, אך לא הייתה לכך התייחסות; עוד נטען כי היה ראוי שהמדינה תסביר את הסכומים אליהם הגיעה במסגרת הסדר הטיעון עם הנאשם 8, וכן תסביר כיצד יכולה להתנגד לסכומי

הפשרה, לאור העובדה שאלה גבוהים פי למעלה מ־50 מהסכומים שבהסדר הטיעון; לעניין [סעיף 79א'](#) לחוק בתי המשפט נטען כי הרציונל הוא שבית המשפט לא נותן פסק דין בתובענה הייצוגית לפי סעיף זה, אלא מאשר את הסדר הפשרה באופן מנומק ומפורט ולגבי רכיב מסוים בו משאירים לו את שיקול הדעת להכריע לפי הסעיף, ועוד.

דיון והכרעה

85. ההליך דנן הינו תוצאת הליכי גביה שנקטה קבוצת איקיוטק כנגד חברי הקבוצה, בגין חובות נטענים בשל צריכת שירותי תוכן אשר נטען כי הוזמנו על ידיהם, מבלי שהוצגה כל אסמכתה להסכמתם לרכישת השירותים. כפי שעולה מנספחי בקשת האישור הליכי הגביה נקטו בשנים 2013–2014, בגין חובות נטענים שעניינם מתן שירותים החל משנת 2005 (בין היתר, נספחים 1–17).

86. מכתבי גביה שנשלחו כאמור הובילו לנקיטת ההליך דנן אשר ביסודו הצורך בהגנה על חברי הקבוצה בדרך של צו מניעה קבוע וכן דרישת פיצוי.

87. כפי שפורט לעיל, ההליכים בתיק זה עוכבו מספר פעמים בשל הליכים דומים אחרים והמתנת הצדדים להכרעת בית המשפט העליון בעניינם, וכן המתנה לקביעת בית המשפט העליון בע"א 6979/20 חנוכה נ' **הראל חברה לביטוח בע"מ** (נבו 30.1.2023), במסגרתו נקבע, בין היתר, כי אין מניעה כי תוגש תובענה ייצוגית "הגנתית".

88. משהועבר ההליך לשמיעה לפני בשנת 2023 ולאחר הכרעה בבקשת גילוי מסמכים קודמת כאמור, התקיימו דיונים בניסיון להביא את הצדדים להסכמות, בעיקר משום חלופ הזמן הרב, אשר הוביל לכך שהפרשה הפכה לא רלוונטית. טעם עיקרי נוסף הוא גיבוש הסכמה כוללת למתן צו מניעה קבוע, הסעד העיקרי שהתבקש בתובענה, ולפיו ייאסר על המשיבות 1–7 וכן על המשיב 8, לפעול לגביית חובות כלשהם בנוגע לקבלת שירותי התוכן, וכן על חזרתם של אלה מכל דרישה לתשלום חוב, הליך גבייה או הליך משפטי כלשהו ודחיית טענתם לכל חוב כאמור באופן חלוט ומוחלט [ראו ביתר פירוט פרק ב.3. להסדר הפשרה].

89. משכך, סברתי כי חלף ניהול הליכים ממושכים, יקרים ומורכבים, בשים לב לחלוף הזמן, הקושי באיתור חומרים רלוונטיים ועוד, נכון הוא כי הצדדים יגיעו להבנות אף בכל הקשור לסכום הפיצוי לחברי הקבוצה ולשם כך התקיימו מספר ישיבות ארוכות, אשר בסיומן כאמור הוצע המתווה שפורט לעיל.

90. בבסיס המתווה עמדו התלונות שהוגשו, תחילה וכפי שפורט בבקשת האישור כ־7,000 ובהמשך כ־10,000 (בדיון שהתקיים ביום 9.11.2025 ציינה נציגת המועצה כי קיים תיעוד לכ־9,300 תלונות); דרישת הפיצוי בגין עוגמת הנפש וכן הצורך בפיצוי חברי הקבוצה ששילמו את דרישות התשלום שנשלחו אליהם ללא הצדקה.

91. סכום הפיצוי שגובש לקח בחשבון הן פיצוי מסוים בגין עוגמת הנפש, כשנתתי דעתי אף לטענות המשיבות כי אין הכרח כי עצם קבלת מכתב התראה בלבד, תצדיק פיצוי בגין עוגמת נפש. כמו כן

לקחתי בחשבון את הסכומים שנטען כי קבוצת איקיוטק גבתה מהמשלמים, כ-2,000,000 ₪ (בהתאם לתשובתה לשאלון), כשסכום זה סביר כי כולל אף לקוחות שהזמינו את השירותים, כאלה שנקטו בהליכים ועוד, כך שסכום הפיצוי שנלקח בחשבון הוא כ-40% מסכום זה. יוער כי כפי שעולה מבקשת האישור סכום זה כולל אף מתלוננים שבחרו לשלם והגיעו להסדר עם הקבוצה אך לא הכירו בחובם (ראו למשל נספח 14 לבקשת האישור).

92. עוד בבסיס ההסדר העובדה כי בשל חלוף הזמן לא קיימים נתונים מעבר לתלונות הנזכרות בבקשת האישור, כשלחלקן אף לא צורפה כל אסמכתה ואף לא מכתב התראה (ראו דברי גברת שאואט, נציגת המועצה, בדיון שהתקיים בתאריך 9.11.2025, בעמוד 58 לפרוטוקול). בהתאם, בהתייחסותם להתנגדות הגורמים המקצועיים במדינה, הודיעו המשיבות 1-8 כי אין בידיהן מידע כלשהו על חברי הקבוצה וכי הקלסרים ומחשבי המשיבים נלקחו על ידי משטרת ישראל לפני כ-10 שנים ואלה הושבו באופן שאינו מאפשר את הוצאת המידע הרלוונטי מהם. בנסיבות אלה ובהיעדר ראיות, הקושי בניהול ההליך רק התעצם.

93. יוער כי בין המבקשת למשיבים התגלעו חילוקי דעות של ממש, כפי שעלה מעמדות הצדדים בדיון שהתקיים ואף בטענות בבסיס ההסדר, כאשר בסופו של יום, הסכמת הצדדים למתווה וגיבושו של הסכם הפשרה נבע ממגוון שיקולים כמפורט לעיל.

94. בנסיבות אלה, כאשר הוסכם על צו המניעה כאמור וביטול כל הליך מכל סוג שהוא לרבות הליכי הוצאה לפועל כנגד מי מחברי הקבוצה, הגעה להסדר כאמור היא הדרך הראויה וההוגנת לסיום הפרשה חרף ההתנגדויות שהוגשו (התנגדות מר סיני ליבל והתנגדות מפורטת של גורמי המדינה אשר כוללת בתוכה אף את טעמי התנגדותו של מר ליבל).

95. סבורני כי הגעה להסדר כאמור מתיישבת אף עם קביעת בית המשפט העליון ברע"א 52009-09-24 כ.ג. מחסני השוק בע"מ נ' רשף ואח' (נבו 13.5.2025), שם קבע בית המשפט העליון, מפי כבוד השופט עופר גרוסקופף, בין היתר, כי:

"20. עוד אציין, כי בין שתי קבוצות המקרים הללו – זו בה אין כל הצדקה להמשך ניהול התובענה מאחר שתיקון הליקויים ממצה את זכויות חברי הקבוצה; וזו בה קיימת הצדקה מלאה להמשך ניהול התובענה, מאחר שתיקון הליקויים מעתה ואילך אינו מרפא פגיעות משמעותיות שגרמו הפרות העבר – ייתכנו גם מצבי ביניים. דוגמה בולטת למצב ביניים שכזה, מתאפיינת בכך שהמענה העיקרי לתובענה ניתן בתיקון דרכיו של הנתבע, ואולם התנהלותו בעבר גרמה לנזק בלתי ממוני, שאומנם אינו זניח, מהצד האחד, אך גם אין תועלת מבוררת בהמשך ניהול ההליך לשם אמידתו (בשים לב להיקף הנזק ולעלות הכרוכה בהמשך ניהול ההליך), מהצד האחר. במצבים מסוג זה ניתן, במקרים מתאימים, שלא לאשר בקשה לניהול תובענה כייצוגית מאחר שההליך מיצה את עצמו, אם הנתבע נותן את הסכמתו לפסיקת סכום כספי שייקבע על ידי בית המשפט על דרך האומדנה, לטובת הקרן לניהול ולחלוקת כספים שנפסקו כסעד, אשר הוקמה מכוח סעיף 27א לתוק [תובענות ייצוגיות](#) (ראו למשל: רע"א 8156/22 מאפה ניר נ' העמותה למען עתיד טבעוני [נבו] (5.11.2023); ע"א 8383/23 פיינטוך נ' ישרוטל בע"מ [נבו] (5.2.2024)). לצורך

קביעת גובה הסכום האמור יכול בית המשפט גם לבקש כי הנתבע יגיש תצהיר בו יפרט נתונים הרלוונטיים להבנתו לעניין זה, כגון היקף הפעילות בה מדובר; מספר חברי הקבוצה שנטלו בה חלק; היקף ההפרות; משך הזמן בו התקיימו; וכיו"ב".

96. סבורני כי הרציונל העומד בבסיס קביעה זו, יפה אף לאישורו של הסדר הפשרה דנן. בשים לב לאמור נבחן את הדברים להלן.

אישור הסדר פשרה בתובענה ייצוגית – המסגרת הנורמטיבית

97. הוראות [סעיף 19\(א\) לחוק תובענות ייצוגיות](#) מורות כי בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא אם מצא כי "ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בענינם של חברי הקבוצה", וכאשר הבקשה לאישור הסדר פשרה מוגשת לפני שאושרה התובענה הייצוגית, כמו במקרה דנן, גם כי התובענה עומדת לכאורה בתנאים לאישור תובענה ייצוגית הקבועים [בסעיפים 3, 4 ו-8\(א\)](#) וכי "סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין". הוראות [סעיף 19\(ג\)](#) לחוק קובעות כי החלטת בית המשפט אם לאשר הסדר פשרה או לדחותו תהיה מנומקת, ותכלול בין השאר את הגדרת הקבוצה, עילות התובענה ועיקרי הסדר הפשרה.

98. ברע"א [2292/22 ש. שסטוביץ בע"מ נ' רוח](#) (נבו 12.2.2023) (להלן: "עניין שסטוביץ") עמד בית המשפט העליון על חשיבות בחינתם של הסדרי פשרה על פי המנגנונים הדווקניים שהוגדרו [בחוק תובענות ייצוגיות](#), בשים לב לחשש מפני "בעיית הנציג", החשש מפני סחיטה במסגרת תביעות סרק הפוגעות באינטרס הציבורי, ומנגד, היתרונות הטמונים בעידוד הסדרי פשרה בהליכים ייצוגיים אשר אינם הליכי סרק [עניין שסטוביץ, בפסקאות 17–18].

99. הוראות [סעיף 19\(ג\)\(2\)](#) מונות את רשימת השיקולים אליהם חייב בית המשפט להתייחס בהחלטתו, והם הפער בין הסעד המוצע לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבלו; התנגדויות שהוגשו; השלב בו נמצא ההליך; חוות דעת בודק שמונה בהתאם לחוק (יוער כי מינוי בודק בהתאם לחוק הפך מהכלל לחריג, וראו בעניין זה עניין שסטוביץ, בפסקה 18); הסיכונים והסיכויים שבניהול ההליך אל מול היתרונות והחסרונות של הסדר הפשרה; והעילות והסעדים שלגביהם מהווה ההחלטה לאשר את ההסדר מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה שעליהם חל ההסדר.

100. עוד ראוי לציין כי בית המשפט העליון בעניין סבו קבע (בדעת רוב – כבוד השופטת פרוקצ'יה וכבוד השופט דנציגר) כי מקום בו בית המשפט הוא שמעלה בפני הצדדים את הצעת ההסדר, לא קיים חשש כי מדובר בהסדר שאינו ראוי, הוגן וסביר, ואין מניעה לאשר את ההסדר, אף מבלי להפעיל את הפרוצדורה הקבועה [בסעיפים 18–19](#) בחוק, זאת בשים לב לכך שאין חשש לקנוניה בין הצדדים על חשבון חברי הקבוצה.

101. עם האמור, ומשום שבענייננו לא התבקש פטור מהוראות [סעיפים 18–19](#) בחוק ואפשרות זו כלל לא ניתנה לצדדים, אבחן את התקיימות התנאים במסגרת ההסדר אליו הגיעו הצדדים בסיוע. זאת, אף בשים לב לפסיקת בית המשפט העליון, ברע"א [7771/21 מיטב דש גמל ופנסיה בע"מ נ' גרינברג](#) (נבו 3.7.2023) בדבר חשיבות בחינת ההסדר על ידי בית המשפט בהתאם לחוק, גם כאשר מדובר על הסדר

אליו הגיעו הצדדים בסיועו של מגשר לאחר הליך גישור ממושך [יובהר כי לא דובר על הסדר ביוזמת בית המשפט, ופסק הדין בעניין סבו לא נסתר].

יישום הכללים על הסדר הפשרה בענייננו

לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ובהסדר הפשרה, בהתנגדויות שהוגשו, ובתגובות הצדדים להן, ולאחר ששקלתי את השיקולים המפורטים בסעיף 19 לחוק, לרבות הסיכונים והסיכויים שבהמשך ניהול התובענה הייצוגית אל מול יתרונותיו וחסרונותיו של הסדר הפשרה, הגעתי לכלל מסקנה כי יש מקום לאשר את ההסדר, כמבוקש. להלן טעמי.

התובענה עומדת לכאורה בתנאים לאישור תובענה ייצוגית הקבועים בסעיפים 3, 4 ו-8(א)

102. כפי שפורט בהרחבה לעיל, הגם שמדובר בהליך שהחל בשנת 2014, ההליך נמצא בשלב בקשת האישור, וטרם אושר. לפיכך ובהתאם להוראות סעיף 19(א) לחוק תובענות ייצוגיות יש לבחון אם התובענה עומדת לכאורה בתנאים לאישור תובענה ייצוגית הקבועים בסעיפים 3, 4 ו-8(א) בחוק. קרי, כי התובענה עוסקת בנושאים הניתנים לתקיפה באמצעות תובענה ייצוגית בהתאם לחוק, כי התובענה הוגשה בידי מי שרשאי להגישה, וכי מדובר בתובענה המתאימה להידון כתובענה ייצוגית, בבחינת השאלות המשותפות אותן היא מעוררת, היעילות וההגינות שבהליך, וכי חברי הקבוצה ייוצגו באופן הולם ובתום לב על ידי המבקש. נפנה לבחינת הדברים.

103. ראשית, התביעה הוגשה כתביעה נגד עוסקים לפי פרט 1 בתוספת השנייה לחוק, ומכאן שהתנאי הקבוע בסעיף 3 מתקיים. אשר למשיב 8, נטען בבקשת האישור כי הוא עומד מאחורי פעילותה של המשיבה 1 ומכאן שמתקיים כאמור התנאי של תביעה כנגד עוסק. כאמור, בקשת האישור לא נדונה ולצדדים טענות הדדיות בעניין זה, ולפיכך מבלי לקבוע מסמרות לגופן של הטענות, סבורני כי לצורך אישורו של ההסדר, התנאי מתקיים אף לגביו.

104. אשר לתנאי הקבוע בסעיף 4, העוסק בשאלה מי רשאי להגיש בקשה לאישור תובענה ייצוגית ובשם מי, הרי שכפי שפורט לעיל, בכל הקשור לחברי הקבוצה מושא ההסדר, הרי שלגבי אלה קיימת למצער לכאורה עילה כמפורט לעיל ובבקשת האישור, בשים לב לדרישות שהתקבלו אצלם וטענותיהם כי מעולם לא התקשרו או נתנו הסכמתם לשירותי תוכן בתשלום (הכול מבלי לקבוע בעניין זה מסמרות ובכפוף לכך שהטענות ההדדיות לא נבחנו).

105. אשר להוראות סעיף 8(א), הרי שכפי שפורט לעיל, ולצורך אישורה של הפשרה ובבחינה לכאורית של הדברים, סבורני כי ניתן לומר כי אלו מתקיימים די הצורך. כך, כמפורט בבקשה מתעוררות שאלות מהותיות של עובדה ומשפט באשר להתנהלות המשיבות באופן בו חויבו חברי הקבוצה עבור רכישת שירותי התוכן האמורים, ומכאן שניתן לומר כי תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה; כך גם התרשמתי מהשתלשלות האירועים בתיק, כי התובעת הייצוגית ובאי כוחה פעלו לטובת חברי הקבוצה וניהלו את ההליך בתום לב (להרחבה ראו החלטתי המפורטת בבקשת גילוי המסמכים מיום 26.6.2023).

במכלול נסיבות העניין הסדר הפשרה הוא ראוי והוגן, ומגלם סיכויים וסיכונים בראי חלוף הזמן והיעדר ראיות

106. בפתח הדברים ובשים לב לטעמי התנגדות המדינה, פירטתי את העקרונות שעמדו בבסיס ההסדר אשר לטעמי יש בהם כדי ללמד כי עסקינן בהסדר ראוי והוגן. אכן, וכפי שטענו הצדדים, עסקינן בהסדר פשרה ויכול כי לא יהיה בו כדי לתת מענה מלא ומושלם לכל חברי הקבוצה. כידוע וכדבר שבשגרה בשלב בו מצוי ההליך, נלקחים בחשבון הסיכויים והסיכונים כמו גם מקדמים כאלה ואחרים לצורך חישובו של סכום הפיצוי וכך אף נעשה כאמור בענייננו.

107. אין חולק כי כאשר אין הכרח כי התובענה תתקבל, וכאשר לצד שכנגד טענות הגנה אשר צריכות להתברר, הרי שברור כי המשך ניהול ההליך יהיה כרוך בהוצאות מרובות עבור שני הצדדים. בענייננו הדברים נאמרים ביתר שאת בשים לב לחלוף הזמן הרב והיעדר ראיות, כפי שפורט על ידי הצדדים כאמור. בנסיבות אלה, שקלול הסיכויים והסיכונים כאמור וכפי שטענו הצדדים, מצדיק הגעה להסדר דן.

108. כפי שהבהיר בית המשפט העליון בע"א 7122/19 [היועץ המשפטי לממשלה נ' ממון](#) (נבו 11.4.2022) (להלן: "עניין ממון") הסדר פשרה יכול לשמש ככלי יעיל להשגת מטרות [חוק תובענות ייצוגיות](#) רק בתנאי שהוא מאפשר לצדדים "לקנות" באמצעותו את הסיכון הכרוך עבור כל אחד מהם בהמשך ניהול התובענה (שם, בפסקה 21). כפי שעוד נפסק, הסדר פשרה ראוי הוא כזה שמציע לקבוצה הטבה או פיצוי המשקפים נאמנה את הסיכויים והסיכונים הגלומים בהליך מבחינת כל אחד מהצדדים [עניין ממון, בפסקה 20, וההפניה שם; [רע"א 2957/17 סופרגז חברה ישראלית להפצת גז נ' שורצמן](#) (נבו 17.3.2024) (להלן: "עניין סופרגז"), בפסקה 25].

109. כפי שפירטו הצדדים בסעיף 33 לבקשה לאישור ההסדר דן, הסדר הפשרה משקף נכונה את הסיכונים והסיכויים הכרוכים בהמשך ניהול בקשת האישור לאור הטענות ההדדיות, בנסיבות המפורטות בהרחבה לעיל.

110. כאמור, בשל חלוף הזמן הרב מהאירועים מושא התובענה וכן בשל היעדר ראיות והקושי שבאיתור כלל חברי הקבוצה כמפורט לעיל וכן מהעובדה שמחשבי המשיבים 1-8 נלקחו לצרכי חקירת המשטרה והוחזרו באופן שמנע את איתור החומרים הרלוונטיים בהם, הקושי בניהול ההליך עד תום התעצם אף יותר.

111. בעניין זה יוער כי המבקשת לא עשתה מלאכתה קלה ולא הסתפקה בפרסום כפי שנעשה בדרך כלל, אלא לקחה על עצמה פניה לכל אותם מתלוננים שפנו אליה ואשר פרטיהם מצויים בידיה, לצורך יישומו של ההסדר. מכאן שלמצער לכל אותם מתלוננים ידועים, ככל שפרטי ההתקשרות עמם לא שונו, יינתן מענה מסוים בהתאם למפורט בהסדר.

112. סבורני אף כי חרף הטענות הרבות שהועלו, לרבות על ידי המתנגד כאמור, חזרת המדינה מכתב האישום שהגישה נגד המשיב 8, כמו גם בשים לב לתוכנו של הסדר הטיעון שנחתם בענייננו כאמור, שוללת את הטענות כי ההסדר אינו ראוי.

סכום הפיצוי ועניין סבו

113. התנגדות הגורמים המקצועיים במדינה מנתה שורת טעמים מדוע אין לאשר את ההסכם.
114. בין היתר נטען כי עילת התביעה חזקה ומכאן נדרש גם פיצוי מוקפד ומשמעותי יותר. עוד נטען כי לא ניתן כל הסבר לגבי סכום הפיצוי.
115. אכן, צודקים גורמי המדינה כי על פניו אין בהסדר הפשרה כמו גם במתווה שגובש כאמור בישיבת יום 28.3.2024, הסבר מדויק לגבי אופן חישובו של הפיצוי בהסדר הפשרה. אלא שכאן סבורני כי ראוי היה כי הגורמים המקצועיים במדינה יפנו בבקשת הבהרה לבי"כ הצדדים או לבית המשפט סמוך למועד הגשת ההסדר והחלטתי בדבר פרסומו ומסירתו, חלף העלאת טענות אלה בחלוף זמן רב ולאחר אורכות רבות. פניה מתאימה כאמור הייתה חוסכת זמן, מייטרת (אולי) חלק מההתנגדויות וחשוב מכך מקצרת אף את מועד חלוקת הפיצוי לחברי הקבוצה כמו גם את כניסתו לתוקף של צו המניעה ובהתאם ביטולם של הליכים כלשהם כנגד חברי הקבוצה ככל שאלה קיימים.
116. פירוט באשר לאופן חישוב הפיצוי כמו גם השיקולים ניתן כאמור בפתח הדברים ואף במענה הצדדים להתנגדות.
117. לאלה יש להוסיף כי המנגנון המוצע בהסדר הפשרה כולל אף פיצוי לציבור, למטרות הגנת הצרכן ובהתאם להוראות [סעיף 20\(ג\) לחוק תובענות ייצוגיות](#), ומכאן שאף בשל כך ההסדר סביר וראוי בנסיבות העניין.
118. אשר לעילה, הרי שכפי שפורט לעיל, סבורני כי קיים קושי לקבוע מסמרות בעניין זה בניגוד לעמדת המדינה, בשלב בו טרם התבררה בקשת האישור ואף אם קיימת תשתית ראשונית כפי שקבעתי בהחלטה בבקשת הגילוי או כי קיימת עילה (למצער לכאורה), לא ניתן לקבוע מסמרות בשים לב לטענות המשיבים בכלל וחברות הסלולר בפרט.
119. הצדדים הפנו להלכת סבו כתומכת באישורו של ההסדר. כזכור, בית המשפט העליון בעניין סבו קבע, בין היתר, ברוב דעות כי:
- "משכך, אף אני כחברתי, השופטת א' פרוקצ'יה, סבור כי תכליתו של ההסדר אותו עיגן המחוקק בסעיפים 18 ו-19 לחוק נועדה בבסיסה למנוע קנוניה בין התובע המייצג את הקבוצה לבין הנתבע, וזאת על חשבון חברי הקבוצה. מקום בו בית המשפט הוא שמעלה בפני הצדדים את הצעת ההסדר, בין אם היא מפורטת לפרטי פרטים ובין אם היא מהווה מתווה עקרוני הכולל רק את עיקרי ההסדר, לא קיים חשש כי מדובר בהסדר שאינו ראוי, הוגן וסביר. בית המשפט יעלה את הצעת ההסדר על בסיס היכרותו המעמיקה את העניין המתברר לפניו, והדברים נכונים אף יותר שעה שההצעה מועלית על ידי ערכאת הערעור שבפניה מונחת אף הכרעתה של הערכאה הדיונית".**

120. כפי שפורט לעיל, במסגרת הדיונים שהתקיימו הועלו הטעמים שבבסיס המתווה כמו גם נשמעו עמדות הצדדים ונשקלו הסיכויים והסיכונים. סבורני כאמור, כי ההסדר משקלל נכונה מכלול שיקולים אלה ואף נותן מענה ראוי לחברי הקבוצה בנסיבות, אף אם אינו מענה מלא, תוך הבאת הפרשה לסיימה באופן מלא סופי ומוחלט, בדרך של כניסתו לתוקף של צו המניעה כאמור.

121. יוער גם כי, במסגרת הדיון שהתקיים הביעה המדינה עמדה לפיה הלכת סבו צומצמה וכי לא היה מקום לפעול בנסיבות לאורה. אלא שכפי שטען בא כוח המבקשת, עו"ד בך, ההסדר לא הוגש וממילא אינו מאושר בהתאם להלכת סבו. כפי שפורט לעיל הודעה על הגשת ההסדר פורסמה, הוגשו התנגדויות ובמסגרת פסק דין זה נערכת בחינה של מכלול השיקולים, הטענות וההתנגדויות כך שהטענות לגבי הלכת סבו, בכל הכבוד, אינן רלוונטיות.

החלוקה בין חברי הקבוצה

122. הסדר הפרשה קובע כי תחילה יפוצו חברי הקבוצה אשר פנו למבקשת והגישו את התלונות שבבסיס הגשת בקשת האישור, ורק לאחר מכן יפוצו חברי הקבוצה אשר שילמו כנטען כספים לקבוצת איקיוטק.

123. סבורני כי מנגנון זה הוא המנגנון המתאים בנסיבות העניין וטענות הצדדים מקובלות עלי. ראשית, וכפי שטענה המועצה, ההסדר כולל את כלל חברי הקבוצות, הן אלה שהתלוננו והן את אלה ששילמו שלא לצורך. שנית, גם חברי תת הקבוצה ששילמו כנטען, כלולים בחברי הקבוצה העיקרית והם זכאים לפיצוי "שכבת הפיצוי הראשונה". כלומר חברים אלה, יכול שיקבלו פיצוי נוסף, לאחר חלוקת שכבת הפיצוי הראשונה, בשים לב להוראות ההסדר (סעיף 48.3).

124. בהקשר זה יש לקחת בחשבון אף את העובדה כי מתן פיצוי לחברי הקבוצה אשר שילמו את החוב עשוי להיות מורכב יותר ומכאן שזכאותם בשכבה השנייה של הפיצוי, לאחר שיקבלו פיצוי מסוים, מוצדקת.

125. אשר להתנגדות המדינה לכך שחישוב הפיצוי מוגדר באופן אחיד לכלל חברי הקבוצה, הרי שסבורני כי בשל היעדר הראיות, הקושי באיתור חברי הקבוצה מעבר לנתונים המצויים בידי המועצה (שספק אם כולם עדיין נכונים), כמו גם בהתחשב באופיים של הסדרי פשרה וכן בכך שמדובר בפיצוי הנובע בעיקר מעוגמת הנפש שנגרמה לחברי הקבוצה, נכון היה לקבוע פיצוי אחיד לכולם, ונימוקי המבקשת בפרק 2.ג. לתגובתה להתנגדות המדינה מקובלים עליי.

פסיקה לפי סעיף 79א' לחוק בתי המשפט

126. בכל הכבוד, גם כאן טענות המדינה, הגם שהן נכונות באופן כללי, אינן מתאימות לענייננו. כך, בניגוד לטענת המדינה, הצדדים לא הסמיכו את בית המשפט לפסוק בתובענה בכללותה לפי [סעיף 79א' לחוק בתי המשפט](#), לרבות באשר לסכום הפיצוי ועוד. אף טענות המדינה כי על בית המשפט להיות אקטיבי (סעיף 86 להתנגדות) נסתרות לאור ההליכים שנוהלו כמו גם גיבוש ההסדר כאמור.

127. ודוקו. בעצם אישור הסדר הפשרה במסגרת פסק דין זה, אין חשש כי לא פורטו נימוקים בבסיסו. כפי שנפסק במקרים דומים אחרים ובכל הכבוד הדברים מקובלים אף עלי, למען יעילות העניין אין למנוע הכרעה בנקודה ספציפית במסגרת ההסדר על פי הוראת [סעיף 79א'](#) [לחוק בתי המשפט](#), כאשר ממילא כפוף בית המשפט להוראות [סעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות](#), וכאשר נערכת בחינה כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר, תוך התחשבות בעניינם של חברי הקבוצה [ראו למשל: החלטת חברתי כבוד השופטת מיכל נד"ב, בת"צ 30028-04-11 יצחקי נ' כלל חברה לביטוח בע"מ (נבו 15.8.2024); ת"א 27022-05-17 שורץ נ' בבילון בע"מ (נבו 3.2.2019); ראו אף טענות המבקשת בסעיף 35 לתגובתה להתנגדות המדינה המקובלות עלי].

128. טענות המדינה כי ראוי כי מלוא הפיצוי יופנה לטובת חברי הקבוצה שנפגעו ואף שתרומה לחיילי צה"ל חשובה ככל שתהיה אינה צריכה לבוא על חשבון הנפגעים, אינה חסרת טעם. עם האמור, נכונות חברות הסלולר, לשאת בסכום הפיצוי כולה נכונות למתווה זה, בשים לב לעמדתן כי חלקן בפרשה קטן מחלקה של קבוצת איקיוטק וביתר שאת כי סיכויי העילה כלפיהן נמוכים. בנסיבות העניין ובשים לב לשלב בו מצוי ההסדר, כמו גם טענות הצדדים והסיכויים והסיכונים, לא סברתי כי תנאי זה כשלעצמו צריך להביא לאי גיבושו של ההסדר או לדחייתו (נימוקי חברות הסלולר בפרק ה לתשובתן להתנגדות המדינה מקובלים עלי).

129. בהתאם ולאור הסמכתי לפסוק לפי [סעיף 79א'](#) [לחוק בתי המשפט](#), מצאתי לנכון לקבוע כי החלוקה בין הפיצוי הכספי לחברי הקבוצה לבין תרומת המוצרים לחיילי צה"ל תהיה ביחס של 75% פיצוי כספי ו- 25% לחיילי צה"ל. בחלוקה זו נתתי דעתי הן לתכלית התובענה ומטרת הגשתה מלכתחילה והן לסיכויים והסיכונים כפי שנטענו על ידי הצדדים. לחשש המדינה כי המשיבות יצברו חלילה מוניטין ציבורי כתוצאה מחלוקת התרומות, ניתן מענה בהוראות סעיפים 49.3 ו-49.4 להסדר הפשרה, שקובעים כי חברות הסלולר יודיעו בכתב כי התרומה נעשית כפיצוי במסגרת הסדר הפשרה דנן, וכן כי אלה התחייבו שלא להציג את התרומה באופן שיווקי וכי זו לא תעשה על חשבון תרומה אחרת.

היעדר צורך במינוי בודק

130. חרף טענות המדינה והמתנגד, מקובלות עלי טענות הצדדים בפרק ה' לבקשה דנן כי מינוי בודק אינו דרוש ואינו יעיל בנסיבות המקרה דנן. כך, ככל שימונה בודק הרי שזה יזדקק לנתונים על מנת לבצע את עבודתו, אלא שאלה אינם בנמצא כאמור. הנתונים הקיימים בידי הצדדים הם אך ורק אותן תלונות המצויות בידי המועצה ולשם בחינת אלה אין צורך במינוי בודק. בהתאם, מינוי בודק רק יסרבל את הליך הפשרה שלא לצורך, יאריך אותו, ויטיל עלויות נוספות על הצדדים, אשר אין בהן צורך.

131. אעיר כי עמדת המדינה למינוי בודק נבעה מהיעדר הנתונים שבבסיס הפיצוי הכספי, כפי שטענה בהתנגדותה כי ראוי שיוצגו נתונים רלוונטיים ולחלופין כי ימונה בודק (סעיף 58 להתנגדות). משהטעמים והנתונים בבסיס ההסדר פורטו כאמור, הרי שסבורני כי אף לעמדת המדינה בודק אינו נדרש. כמו כן אי עמידתה של המדינה על עניין זה במסגרת הדיון שהתקיים, תומך בכך.

סכומי הגמול ושכר הטרחה

132. בעניין זה לא הגיעו הצדדים להבנות, כאמור. מחד גיסא וכאמור ב"כ המבקשת טענו כי יש לפסוק שכר טרחה בסך של 1,500,000 ₪ בתוספת מע"מ, וגמול למבקשת בסך של 500,000 ₪. כמו כן ביקשו כי ככל שאחליט על שיעורים אחרים, תיקבע פרופורציה לפיה שיעור הגמול למבקשת יעמוד על 33% משיעור שכר הטרחה שייפסק. נטען כי יש להתחשב הן בתועלת העתידית והן בתועלת הכספית שהושגה בסך 1,350,000 ש"ח, בטרחת המבקשת ובאי כוחה וכן במדיניות הפסיקה. מנגד וכאמור, טענו ב"כ המשיבות 9–12 כי ראוי ששכר הטרחה והגמול בענייננו יעמדו על 12% מסכום הפרשה, קרי סך של 162,000 ₪ לכל היותר. זאת בהתאם לשיקולי תשומות, שיקולי תפוקה, שיקולי הכוונה ציבורית וכן בהתאם לפסיקה, כפי שפורט.

133. הצדדים הסכימו לעניין אופן ומועדי התשלום כי 80% מהגמול ושכר הטרחה שייקבעו ישולמו בתוך 30 ימי עבודה מהמועד הקובע, בעוד יתרת הגמול ושכר הטרחה (20%) תשולם תוך 30 ימי עבודה ממועד אישור בית המשפט את הדיווח הסופי שיוגש על ידי המבקשת, על אודות השלמת ביצוע ההסדר. כמו כן הוסכם, כי הסכומים ישולמו על ידי חברות הסלולר בלבד על פי היחסים הפורטים בסעיף 45 לבקשת האישור, וכי הסכום אותו ישלם המשיב 8 בשם המשיבות 1, 3, 5 ו-6 כאמור בסעיף 45.1 לבקשת האישור, הוא כולל וסופי.

134. כידוע, [סעיפים 22–23 לחוק תובענות ייצוגיות](#) קובעים את העקרונות המנחים לפסיקת גמול ושכר טרחה בתובענה ייצוגית לתובע המייצג ולבא כוחו. בהתאם לאמור בהם, ובין השאר, על בית המשפט להביא בחשבון את התועלת שהביאה התובענה לחברי הקבוצה, מידת החשיבות הציבורית של התובענה הייצוגית והטרחה שהייתה כרוכה בניהול ההליך, כמו גם הפער בין הסעד הנתבע לזה שהתקבל.

135. בעניין [סופרגז](#) עמד בית המשפט העליון על הקווים המנחים לפסיקת גמול ושכר טרחה, בהתאם להוראות סעיפי החוק הנ"ל. בית המשפט העליון הפנה לע"א [2046/10 עזבון המנוח שמש נ' רייכרט \[נבו\]](#) (להלן: "עניין רייכרט"), וחזר על המדרגות שנקבעו שם לפסיקת שכר טרחה: (1) עד 5 מיליון ש"ח – 25%; (2) מעל 5 מיליון ש"ח ועד 10 מיליון ש"ח – 20%; (3) מעל 10 מיליון ש"ח – 15%. בית המשפט העליון ציין והבהיר כי אף שזוהי שיטה מקובלת כיום, אין בית המשפט מחויב לפסוק על פיה, וכי שיטה זו עשויה להיות רלוונטית רק כאשר הסעד הוא כספי או ניתן לכימות כספי.

136. בית המשפט העליון עמד על כך שיש לראות במפתח שנקבע בעניין [רייכרט](#) כתקרה מקסימלית, כאשר בכל מקרה ומקרה יש להתחשב באופן בו הסתיים ההליך. עוד ציין בית המשפט כי ראוי לכלול את הגמול לתובע תחת המפתח שנקבע לשכר הטרחה [עניין [סופרגז](#), בפסקה 50].

137. במקרה דנן, עסקינן בתובענה מעורבת לסעד כספי ולצו מניעה קבוע. בפועל, הליכי הגביה הופסקו זה מכבר, וישנה מחלוקת האם ההפסקה נבעה מהגשת התובענה דנן, או לא. בהתאם, ישנה מחלוקת האם יש להתחשב בשוויו של צו המניעה הקבוע לצורך קביעת סכומי שכר הטרחה והגמול.

138. אכן וכפי שטענו ב"כ המועצה, קיימת תועלת עתידית בעצם מתן צו מניעה קבוע וביטולם של כל הליכי הגביה כמו גם דרישות חוב ככל שישנם. אלא שספק בעיני אם יש ליתן לה משקל כה גדול כפי שטענו

ב"כ המועצה, משלא נשמעה בקשת האישור ולאור טענותיהם ההדדיות של הצדדים. כאמור, נראה כי סוגיית הגבייה חלפה עברה מהעולם זה מכבר, והצדדים חלוקים באשר לשאלה האם התובענה היא שהביאה לכך אם לאו.

139. מחד גיסא, טענת המועצה כי התביעה היא שעצרה את מסע הגבייה ומנגד טענת חברות הסלולר כי התופעה לא פסקה בזכות ההליך כאן וכי חקירת המשטרה, כמו גם פרסומה של התופעה, הפעילות בכנסת ועוד, הם אלה שהביאו להפסקת התופעה. אף בעמדת המדינה צוין כי גם רשויות המדינה נדרשו לנושא, אף טרם הגשת התובענה דן וכי כבר בתחילת שנת 2014 נחקר מנכ"ל איקיוטק באותה עת, הוא המשיב 8, במשטרה (סעיפים 16–18 להתנגדות).

140. במצב דברים זה סבורני כי לא ניתן לזקוף באופן ברור מלא ומוחלט את התועלת העתידית לתובענה, בוודאי בשים לב לעיתויו של הסדר הפשרה.

141. משכך לצורך חישוב הגמול ושכר הטרחה לקחתי בחשבון את הפיצוי בפועל ותוספת מסוימת ומצומצמת בגין התועלת העתידית, בשים לב למחלוקת כאמור.

142. איני סבור כי כטענת חברות הסלולר יש לפסוק שכר טרחה וגמול בשיעור כה נמוך של 12% מסכום הפיצוי. אכן ההליך נמשך במשך שנים לא מעטות, ובחלק לא מבוטל ממנו עוכבו ההליכים בשל המתנה להכרעות בהליכים אחרים, כמו גם להכרעות בערעורים שהוגשו.

143. עם זאת וכפי שפירוטו ב"כ המבקשת (פרק ב' לטיעוניהם), בתיק הושקעה עבודה רבה, בשים לב אף לריבוי הצדדים, וכמן כן צפויה לב"כ המבקשת עבודה נוספת בפיקוח על העברת הפיצוי לחברי הקבוצה, כפי שפורט בסעיף 38 להמלצתם לעניין הגמול ושכר הטרחה.

144. בשים לב לכל האמור ובאיזון בין טענות הצדדים, ראיתי להעמיד את הגמול ושכר הטרחה על סך כולל של 480,000 ₪ (בתוספת מע"מ לרכיב השכר טרחה). מתוך סכום זה שכר טרחה בסך 360,000 ₪ בתוספת מע"מ וגמול למבקשת בסך 120,000 ₪.

145. אשר לעיתוי התשלום, הרי שבעניין זה מקובלת עלי המלצת הצדדים כי 80% מן הסכומים ישולמו בתוך 30 ימי עבודה ממועד הפיכתו של פסק הדין לסופי וחלוט, וכי יתרת 20% תשולם תוך 30 ימי עבודה ממועד אישור בית המשפט את הדיווח הסופי שיוגש על ידי המבקשת, על אודות השלמת ביצוע ההסדר.

146. בעניין זה יצוין כי איני שותף לעמדת המדינה (סעיפים 95–96 לעמדתה) כי יש לעכב כמחצית משכר הטרחה עד להשלמת ביצוע הסדר הפשרה כדי לתמרץ את ב"כ המבקשת לפקח על ההסדר. כפי שפורט לעיל, מלוא סכומי הפיצוי, למעט 100,000 ₪ שיועברו על ידי המשיב 8 בפריסה, יועברו מיד עם אישור ההסדר על ידי חברות הסלולר לידי המועצה, שחזקה עליה כגוף ציבורי כי תפעל לחלק את הכספים כדון, וכי באי כוחה יהיו מעורבים בכך. אף יתר הטעמים בפרק ה לתשובת המועצה להתנגדות, מקובלים עלי.

סיכום

147. בשים לב לכל האמור, מצאתי לאשר את הסדר הפשרה במלואו וטעמי הצדדים מקובלים עלי. בהתאם מצאתי לדחות את התנגדות המדינה אשר כללה בתוכה אף את טעמי ההתנגדות הרלוונטיים של המתנגד היחיד, מר ליבל. במצב דברים זה התייתר הצורך להתייחס לעמדות הצדדים אשר ביקשו לסלק את התנגדותו של מר ליבל על הסף מטעמים פרוצדורליים ואחרים.

148. בשים לב לכל האמור, ההסדר מאושר ביחס לקבוצות שהוגדרו כמפורט לעיל, וביחס אליהן יחול מעשה בית דין עם אישורו של הסדר הפשרה.

149. גמול ושכר טרחה כמפורט לעיל, לרבות באשר לאופן ומועדי התשלום (פרק ז' לבקשה לאישור ההסדר).

150. פרסומים יבוצעו תוך 7 ימים, בהתאם למפורט בבקשה לאישור ההסדר.

151. דיווח הנוגע להשלמת ההתחייבויות, יוגש כמפורט בפרק ג לבקשה. **ת.פ. 20.5.2026.**

152. נימוקי הצדדים לפטור ממינוי בודק מקובלים עליי, כמפורט בהסדר הפשרה.

153. ההסדר מאושר כמבוקש ויבוצע כפי שהוסכם.

154. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים, למתנגד ולמנהל בתי המשפט לשם רישומו בפנקס התובענות הייצוגיות.

ניתן היום, כ"ב חשוון תשפ"ו, 13 נובמבר
2025, בהעדר הצדדים.

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

[נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה](#)